

Liahona



**Äktenskap i vår
himmelske Faders
plan, s. 16–33**

**Generalkonferensen —
Den är till för dig, s. 4, 14**

**Välsignade av Personlig
tillväxt- och Plikt mot
Gud-programmen,
s. 46–57**

**En andlig fest under
söndagsmiddagen, s. 66**



Kristus i templet som tolvåring,
av Carl Heinrich Bloch

"[Josef och Maria] fann [Jesus] i templet, där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem.

Och alla som hörde honom häpnade över hans förståndiga svar.

När föräldrarna fick se honom blev de bestörta, och hans mor sade till honom: '... [Vi] har varit oroliga och letat efter dig.'

Då sade han till dem: 'Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?'"
(Luk 2:46–49; se Joseph Smiths översättning av Luk 2:46).

BUDSKAP

- 4** Budskap från första presidentskapet: Generalkonferensen — En speciell välsignelse
Dieter F. Uchtdorf
- 7** Besökslärnarnas budskap: Stärk familjen genom att öka andligheten

ARTIKLAR

- 14** En generalkonferens bara för mig
Ann Singleton
Från början till slut kände jag mig tröstad. Det kändes som om de bara talade till mig.
- 22** Ett litet himmelrike på jorden
Robert D. Hales
Ett tempel-äktenskap ingås på en plats. Ett celestialt äktenskap skapas med tiden.
- 28** Ge Gud en chans att välsigna oss
Michael R. Morris
Upplevelserna som några unga vuxna i Argentina har haft visar att vår lydnad ger vår himmelske Fader möjlighet att utgjuta sina välsignelser — och han gör det.
- 34** Hjälpföreningens historia: En titt på Herrens vision för sina döttrar
Julie B. Beck
Genom att studera Hjälpföreningens historia kan systrarna inse vilken viktig roll de har i vår himmelske Faders plan.

AVDELNINGAR

- 8** Små och enkla medel
- 10** Tjänande i kyrkan: Kvalificerad genom tjänande i kyrkan
Alice A. Lewis
- 12** Vi talar om Kristus: Hur man finner frid under svåra tider
Per G. Malm
- 16** Vad vi tror på: Beseglingsförrättningen sammanlänkar familjer för evigt
- 18** Evangelieklassiker: Äktenskapets eviga karaktär
N. Eldon Tanner
- 20** Vårt hem, vår familj: Jag bygger ett evigt äktenskap
Rosana Pontes Barbosa Neves
- 38** Sista dagars heliga berättar
- 74** Kyrkonytt
- 79** Förslag till familjens hemafton
- 80** Tills vi möts igen: Tempelvälsignelser nu och för evigt
Stacy Vickery





42

42 Mod att tjäna

Förbereder du dig för att verka som missionär? Här får du veta hur andra unga vuxna övervann det motstånd som ofta kommer när man väljer det rätta.



Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Besök Peru.

46 Våra familjers personliga tillväxt

Hillary Slaughter och Elyssa J. Kirkham

Personlig tillväxt är normalt sett något personligt. Men för två unga kvinnor i Ukraina gäller Personlig tillväxt-programmet också familjen.

49 Ett ord och en lärdom för livet

Heather Wrigley

Varför kändes det inte bättre när jag hade sagt det där ordet? Därför att redbarhet är av stort värde.

50 Är jag ett Guds barn?

Valarie Schenk

När jag fick ett vittnesbörd insåg jag också min gudomliga natur.

52 Lär dig mer, tillämpa, berätta

Adam C. Olson

Vad har Plikt mot Gud-programmet och japansk kampsport gemensamt? Tre enkla uttryck.

54 Plikt mot Gud med pappa

Paul VanDenBerghe

Hjälpen finns kanske närmare än du tror.

55 Jag ringde mitt kvorum

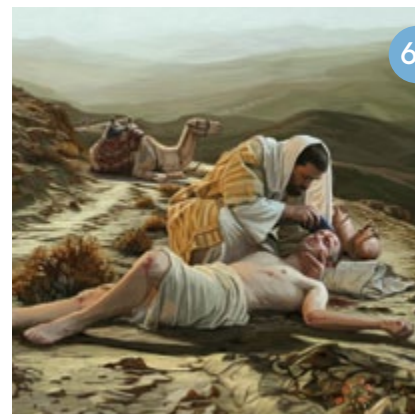
Mark Tensmeyer

Jag kände inte prästerna i mitt kvorum så väl, men när jag behövde hjälp så tog jag en chans.

56 Ett större mål

Nereida Santafe de Salinas

Enighet, aktivering och vänskap var våra större mål. Matcherna var bara en bonus.



68

58 Bygg upp din familj

Alla har mer än en familj. Varje familj kan behöva din hjälp.

60 Jag förbereder mig för att utföra dop för de döda

Elyssa J. Kirkham

Vad du kan göra innan, på själva dagen och när du är inne i templet.

61 Evangeliet gör oss glada

Carlos A. Godoy

När jag blev en av dem upptäckte jag varför sista dagars heliga är så glada.

62 Vår sida

63 Bra idé

64 Ta med Primär hem: Evangeliet ska predikas i hela världen

Ana Maria Coburn och Cristina Franco

66 Middagsleken

Rene Riding

En ny lek — Skriftcitat — blir en söndagstradition.

68 Berättelser om Jesus: Jesus lär oss hur vi ska behandla andra

Diane L. Mangum

70 För små barn

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Paul B. Pieper

Rådgivande: Keith R. Edwards, Christoffel Golden Jr.,
Per G. Malm

Verkställande direktör: David L. Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Vincent A. Vaughn
Grafisk chef: Allan R. Loyborg

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Jenifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Medredaktörer: Susan Barrett, Ryan Carr

Redaktionspersonal: Brittany Beattie, David A. Edwards, Matthew D.
Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Lia McClanahan, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekir,
Joshua J. Perkey, Chad E. Pheares, Jan Pinborough, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Marissa A. Widdison, Melissa Zenteno

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Seniorformgivare: C. Kimall Bott, Thomas S. Child,

Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy

Design- och produktionspersonal: Collette Nebeker Aune,
Howard G. Brown, Julie Burdett, Reginald J. Christensen,
Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Ty Pilcher

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller
grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, avdelningen för
medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00

Skicka manuskript och förfrågningar till Liahona, Rm. 2420, 50 E.

North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller via

e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armenska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, filjianska, finska, franska, grekiska,
holländska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, kambodjanska,
kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska,
ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska,
thailändska, tjekiska, tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och
vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United
States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.

Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

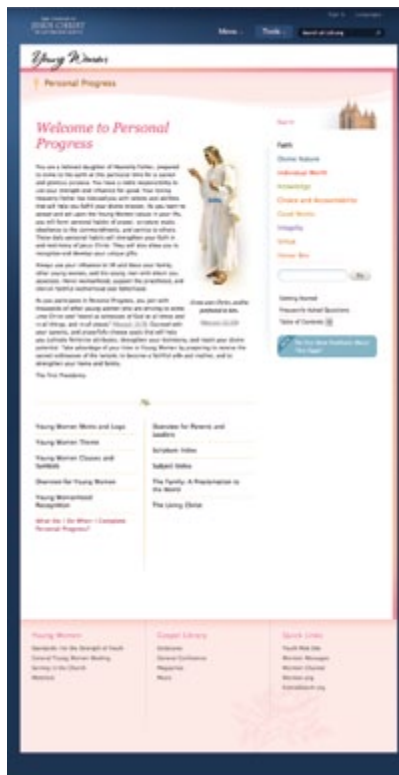
For Readers in the United States and Canada:

September 2011 Vol. 135 No. 9. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label from
a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders
(Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada
Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center,
Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Mer information på internet
Liahona.lds.org

FÖR UNGDOMAR



Ungdomsartiklarna i det här numret kan hjälpa tonåringar med Personlig
tillväxt- eller Plikt mot Gud-programmet. För att se interaktiva versioner
av Personlig tillväxt- eller Plikt mot Gud-programmet och få online-hjälp
på engelska, gå till PersonalProgress.Lds.org eller DutyToGod.Lds.org.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många
språk på www.languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Aktivering, 56

Dop för de döda, 60

Familjen, 7, 8, 16, 46, 54, 58, 80

Frid, 12

Förrättningar, 16

Försoningen, 12

Generalkonferensen, 4, 14

Gudomlig natur, 50

Hjälpföreningen, 7, 34

Hopp, 12

Jesus Kristus, 12, 68

Missionsarbete, 39, 42, 64, 70

Omvändelse, 61

Personlig tillväxt, 46

Plikt mot Gud, 52, 54

Profeter, 4

Prästadömet, 16, 54, 55, 56

Redbarhet, 49

Skrifterna, 50, 66

Släktforskning, 38

Språk, 49

**Tempel, 9, 16, 28, 40, 46, 60,
63, 80**

Tionde, 41

Tjänande, 10, 34, 55, 68

Uppenbarelse, 4, 7

Äktenskap, 18, 20, 22, 28, 40

Ämbeten, 10

**President
Dieter F. Uchtdorf**
andre rådgivare
i första presidentskapet



GENERALKONFERENSEN – En speciell välsignelse

En god medlem i kyrkan pratade med en granne som inte delar vår tro. När samtalsämnet ändrades till generalkonferensen frågade grannen: "Du säger att ni har profeter och apostlar? Och att de två gånger om året uppenbarar Guds ord under en världsomfattande konferens?"

"Absolut", svarade medlemmen bestämt.

Grannen tänkte på det för ett ögonblick. Han verkade uppriktigt intresserad och frågade sedan: "Vad sade de under den senaste generalkonferensen?"

Vid det laget tyckte den gode medlemmen i kyrkan som hade känt sig glad över att få berätta om evangeliet att det var pinsamt. Hur han än försökte kunde han inte komma på en enda detalj från något av talen.

Hans vän tyckte det var anmärkningsvärt och sade: "Du menar att Gud talar till människan i vår tid och att du inte kan komma ihåg vad han sade?"

Brodern kände sig ödmjukad efter det här samtalet. Han lovade sig själv att han skulle anstränga sig mer för att komma ihåg det som Herrens tjänare sade under generalkonferensen.

Vi vet alla hur svårt det är att komma ihåg alla budskap från generalkonferensen, och jag tycker inte att vi behöver vara generade om vi inte kommer ihåg allting. Men det finns budskap i varje generalkonferens som ges som en gåva och välsignelse från himlen till oss

personligen och som passar vår livssituation.

Som förberedelse för generalkonferensen vill jag föreslå tre grundläggande begrepp som kan hjälpa oss att bli bättre på att ta emot, komma ihåg och tillämpa orden som talas av Herrens tjänare.

1. Kyrkans medlemmar har rätt att få personlig uppenbarelse när de lyssnar på och studerar de inspirerade ord som talas under generalkonferensen.

När du förbereder dig för generalkonferensen inbjuder jag dig att begrunda vilka frågor som du behöver få svar på. Du kan till exempel längta efter att få vägledning av Herren i fråga om de utmaningar du står inför.

Svaren på dina böner kan komma direkt från ett visst tal eller från en viss mening. Andra gånger kan svaren komma genom till synes orelaterade ord, meningar eller sånger. Ett hjärta fyllt av tacksamhet för livets välsignelser och en uppriktig önskan att höra och följa råden banar vägen för personlig uppenbarelse.

2. Bortse inte från ett budskap bara för att det låter bekant.

Profeterna har alltid undervisat genom repetition. Det är en inlärningslag. Du kommer att höra repetitioner av teman och lärdomar under generalkonferensen. Låt mig försäkra dig om att detta inte beror på en brist på

kreativitet eller fantasi. Vi får hela tiden höra budskap om liknande ämnen eftersom Herren i vårt sinne och hjärta vill undervisa om och inpränta vissa grundläggande principer av stor evig betydelse som vi måste förstå och tillämpa innan vi kan gå vidare till annat. En klok byggare lägger först grunden innan han reser väggar och lägger tak.

3. De ord som talas under generalkonferensen bör vara en kompass som visar oss vägen under de kommande månaderna.

Om vi lyssnar på och följer Andens maningar så verkar de som en Liahona och vägleder oss över och genom de okända, prövande berg och dalar som ligger framför oss (se 1 Nephi 16).

Sedan världens begynnelse har Gud upprest profeter som talar himlens vilja till folket för just deras tid. Det är vårt ansvar att lyssna på och sedan tillämpa budskapen som Herren ger oss.

Vår barmhärtige och kärleksfulle himmelske Fader har inte glömt och kommer inte att glömma sina barn. Idag liksom förr har han utnämnt apostlar och profeter. Han fortsätter att uppenbara sitt ord för dem.

Vilken underbar förmån det är att få höra Guds budskap till var och en av oss under generalkonferensen! Låt oss förbereda oss väl för den stora välsignelsen att få gudomlig vägledning av hans utvalda tjänare.

För det är en speciell välsignelse. ■



UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

- Läs artikeln tillsammans. Uppmuntra familjen att fundera på vad de kan lyssna efter under generalkonferensen.
- För att hjälpa små barn tillämpa rådet från president Uchtdorf kan du visa dem en översikt över generalauktoriteterna (som finns i konferensnumren av *Liahona*). Säg att första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum kommer att tala under generalkonferensen. Uppmuntra barnen att lyssna på konferensen och rita bilder för att komma ihåg vad de har lärt sig. Föräldrar kan gå till conferencegames.lds.org för fler konferensaktiviteter för barn.

UNGDOMAR



Bra, bättre, bäst

Mary-Celeste Lewis

I sitt tal under generalkonferensen i oktober 2007 talade äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kворum om aktiviteter som är "bra, bättre och bäst". När han kom till delen

som handlade om "överbokade barn" vred jag skuldmedvetet på mig där jag satt.

Jag visste att jag gjorde för mycket. Jag var med i skolpjäser, hade valt svåra ämnen i skolan och var engagerad i flera andra aktiviteter. Jag hade inte regelbundet varit med på Unga kvinnors aktiviteter och söndagarna var fyllda av stress för att jag skulle hinna med alla läxorna jag gjorde i sista minuten. Att öva musik och redigera skoltidningen var inte roligt längre utan hade blivit arbetsbördor.

Äldste Oaks tal fick mig att noga tänka igenom mitt schema. Aktiviteterna var bra, men de var för många. Jag behövde välja ut de bästa. När jag försökte bestämma mig för vilka aktiviteter jag skulle överge insåg jag att Jesu Kristi evangelium är den bästa prioritering man kan ha. Jag satte bön och skriftstudier överst på listan och sedan dess har livet varit lättare.

Äldste Oaks lärde mig att när vi gör det som Herren vill att vi ska göra *först* så faller allt annat på plats. Om jag studerar skrifterna innan jag spelar spel, och även innan jag gör läxorna, så hinner jag med allt annat som är viktigt också. När jag baserar mitt liv på Herren i stället för att lägga till honom efteråt upplever jag större frid och framgång.

Idag är jag mycket noga med att lyssna på råden vi får under generalkonferensen!

BARN

Jag kan få svar genom generalkonferensen

President Uchtdorf säger att om du tänker på några frågor före generalkonferensen så kan Herren tala till dig genom sina profeter och apostlar under konferensen.

1. Samtala som familj eller klass om vad ni behöver lära er, antingen enskilt eller tillsammans. (Till exempel: Hur stärker jag mitt vittnesbörd? Hur hanterar jag ett problem i skolan?) Skriv ner dina

frågor på ett papper eller i din dagbok.

2. Tänk på och be om de här frågorna under veckorna som kommer före konferensen.
3. Lyssna noga under konferensen (det kan vara bra att göra anteckningar). Skriv sedan ner hur Herren — genom kyrkans ledare — besvarade dina frågor.
4. På ett annat papper kan du rita en bild på dig själv där du gör något som du har lärt dig.



Stärk familjen genom att öka andligheten

Julie B. Beck, Hjälpföreningens generalpresident, har sagt: "Ett överväldigande vittnesbörd har vuxit inom mig om hur värdefulla Guds döttrar är ... Jag [har] känt att det aldrig förr har funnits ett större behov av ökad tro och personlig rättfärdighet. Aldrig har det funnits ett större behov av starka familjer och hem."

Systrar kan skapa starka hem och familjer när de följer personlig uppenbarelse. "Förmågan att kvalificera sig för, ta emot och handla efter personlig uppenbarelse är den absolut viktigaste färdighet man kan skaffa sig i livet", fortsätter syster Beck. "För att kvalificera sig för Herrens Ande börjar man med att önska den Andens sällskap, vilket innebär en viss grad av värdighet. Att hålla buden, omvända sig och förnya förbunden som ingicks vid dopet leder till välsignelsen att alltid ha Herrens Ande med sig. Att ingå och hålla tempelförbunden ger också ökad andlig styrka och kraft i en kvinnas liv. Många svar på svåra frågor kommer när vi läser skrifterna, eftersom skrifterna hjälper oss få uppenbarelse ... Daglig bön är också viktig för att vi ska kunna ha Herrens Ande hos oss."¹

Vi stärker också våra familjemedlemmar andligt när vi hjälper dem förstå vår himmelske Faders eviga plan. "Vad kan vi göra för att bättre förbereda våra barn andligt för deras eviga roll?" frågar äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum. "Det kanske mest omfattande svaret är: Lär dem hur de ska efterleva evangeliets principer." Denna undervisning får vi genom dagliga böner, skriftstudier och måltider med familjen och genom att ha hemaftnar och gå till kyrkan varje vecka. Äldste Ballard förklarar: "Vi förbereder oss varje dag, just nu, för evigt liv. Om vi inte förbereder oss för evigt liv förbereder vi oss för någonting annat, kanske någonting långt lägre."²

Studera materialet och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en aktiv del av ditt eget liv.

Vad kan jag göra?

1. Hur kan jag hjälpa mina systrar att stärka sin andliga självtillit?
2. Hur kan jag förbättra min egen förmåga att känna igen och följa den Helige Anden?

Från skrifterna

Ords 22:6; 1 Joh 3:22; L&F 11:13–14; 19:38; 68:25

Gå till www.relief.society.lds.org för att få mer information.

Från vår historia

Profeten Joseph Smith sade till systrarna under ett hjälpföreningsmöte i april 1842 att de hade en högtidlig plikt att söka sin egen frälsning. Han sade: "Efter [min] undervisning är ni ansvariga för era egna synder. Det är en önskvärd heder att så vandra inför er himmelske Fader att ni blir frälsta därigenom. Vi är alla ansvariga inför Gud för det sätt på vilket vi utökar det ljus och den visdom vår Herre gett oss för vår frälsning."³ Han lärde dem att vara rättfärdiga, att bli ett heligt folk och att förbereda sig för templets förrättningar och förbund.

SLUTNOTER

1. Julie B. Beck, "Och över tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande", *Liahona*, maj 2010, s. 10, 11.
2. Se M. Russell Ballard, "Andlig utveckling", *Nordstjärnan*, apr. 1979, s. 114, 116.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 353.



Små och enkla medel

”Med små och enkla medel uträttas mycket stort”
(Alma 37:6).

KYRKANS HISTORIA VÄRLDEN ÖVER



Sierra Leone

År 1981 undervisades en man från Sierra Leone, Michael Samura, om evangeliet i Holland och döptes där. När han hade återvänt till Freetown, Sierra Leones huvudstad, bad han om att få träffa missionärerna, men eftersom kyrkan inte var redo att skicka missionärer dit fick han bara kyrklitteratur. Broder Samura började undervisa andra och höll privata möten. Medlemmar som hade döpts i andra länder och

sedan återvänt till Sierra Leone gjorde detsamma.

År 1988 var en milstolpe för landet. I januari hölls det första officiella mötet som presiderades över av en medlem som hade döpts i Tyskland. I maj kom två missionärspår och i juni förrättades de fjorton första dopen i landet. I augusti organiserades den första grenen — Goderich gren. År 2004 togs första spadtaget för kyrkans första möteshus i Sierra Leone.



KYRKAN I SIERRA LEONE	
Medlemmar	8 907
Missioner	1
Distrikt	2
Grenar	23

Sunda familjeaktiviteter

Familjer som regelbundet deltar i sunda aktiviteter tillsammans kan känna större kärlek och harmoni. Familjeaktiviteter ger föräldrarna möjlighet att samtala om evangeliet med sina barn, och barnen är oftare villiga att lyssna på och lyda sina föräldrar när de känner sig nära dem.

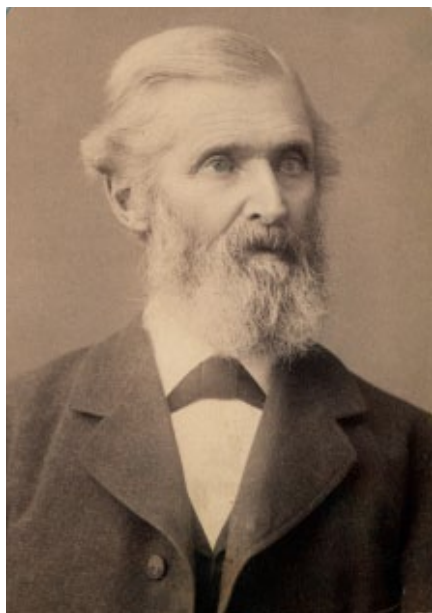
Sunda familjeaktiviteter kan vara:

- **Hemmaftnar:** President Gordon B. Hinckley (1910–2008) sade: ”Det [är] så viktigt att fäder och mödrar sitter ner med sina barn, ber tillsammans och undervisar dem om Herrens vägar, begrundar familjeproblem och låter barnen få utlopp för sina talanger.”¹
- **Tjänandeaktiviteter:** Ni kan besöka en äldre medlem i församlingen eller plocka skräp i ert bostadsområde.
- **Utflykter en och en med mamma eller pappa:** Barn kan härigenom stärka sin individuella och personliga relation till sina föräldrar.

SLUTNOT

1. Gordon B. Hinckley, ”Till prästadsömmets män”, *Liahona*, nov. 2002, s. 58.

Truman O. Angell



Truman Osborn Angell (1810–1887) verkade i flera årtionden som arkitekt för kyrkan. Han planerade och ledde uppförandet av många viktiga byggnader, bland annat Salt Lake-templet. Under de många åren som Truman tjänade kyrkan var han ödmjuk och lydig.

Han föddes den 5 juni 1810 i Providence, Rhode Island, USA. När han var tonåring undervisade en lokal hantverkare honom i snickeri och annat träarbete.

Tjugotvå år gammal introducerades han till kyrkan av sin syster som hade fått en Mormons bok från missionären Thomas B. Marsh. I januari 1833 döptes Truman tillsammans med sin mor Phebe och sin hustru Polly.

Kort efter att Truman ordinerats till medlem i de sjuttios andra kворum bad profeten Joseph Smith honom att bygga en affär i Kirtland i Ohio. Truman avböjde och sade till profeten att han förberedde

sig för att gå ut som missionär. Men påföljande dag såg Truman första presidentskapet på avstånd och kände sig manad att tacka ja till byggnadsuppdraget från profeten. Han skrev senare: "I enlighet därmed ändrade jag inriktning och lydte uppmaningen."¹

År 1856 skickade president Brigham Young iväg Truman som missionär till Europa och uppmanade honom att "avteckna betydelsefull arkitektur" så att han kunde "bli bättre kvalificerad för att fortsätta" arbeta på Salt Lake-templet och andra byggnader.²

Truman kallades som kyrkans arkitekt 1867. (Kyrkan kallar inte längre officiella arkitekter.) Trots att många års hårt arbete hade fått Trumans hälsa att vackla tackade han ändå ödmjukt ja till kallelsen. Han skrev i sin dagbok: "Jag känner mig ganska slutkörd, men om presidenten

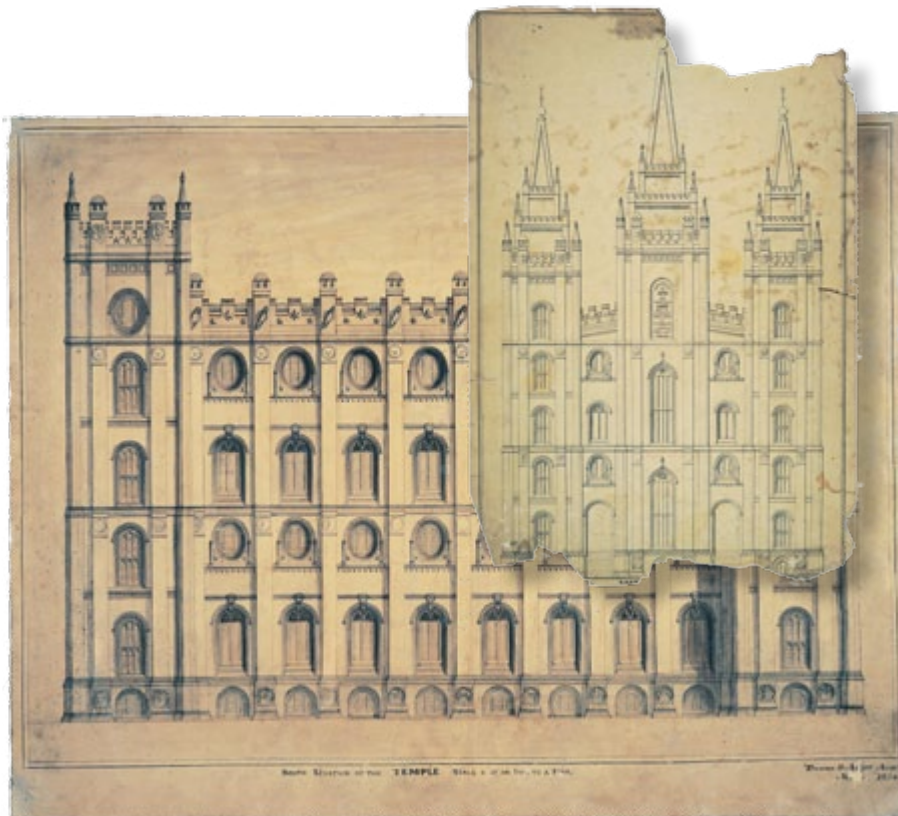
och mina bröder vill understödja en sådan stackare som jag till att vara arkitekt för kyrkan så ska jag sträva efter att tjäna dem och inte skämma ut mig ... Må Herren hjälpa mig att så göra."³

Truman ledde många byggnadsprojekt i Utah, bland annat Lion House, Beehive House, Utahs territoriala statshus och templet i S:t George.

Truman levde inte länge nog för att se invigningen av Salt Lake-templet 1893, men han tjänade trofast som kyrkans arkitekt till sin död 1887.

SLUTNOTER

1. Truman O. Angell, i Kate B. Carter, *Our Pioneer Heritage*, 20 band (1958–1977), 10:197.
2. Se Carter, *Our Pioneer Heritage*, 10:204.
3. I Paul L. Anderson, "Truman O. Angell: Architect and Saint", i *Supporting Saints: Life Stories of Nineteenth-Century Mormons*, red. av Donald Q. Cannon och David J. Whittaker (1985), s. 161; standardiserad stavning.



KVALIFICERAD GENOM TJÄNANDE I KYRKAN

Alice A. Lewis

”Kyrkans medlemmar ansvarar för sitt eget andliga och timliga välbefinnande”, står det i Handbok 2: Kyrkans förvaltning. ”De har välsignats med handlingsfrihetens gåva och har plikten och förmånen att finna sin egen väg, lösa sina egna problem och sträva att bli oberoende. Medlemmar gör det här under inspiration från Herren och med sina egna händers arbete” ([2010], 6.1.1).

Jag var 57, nyskild, med föga arbetserfarenhet utanför hemmet och i desperat behov av ett jobb. Jag hade fostrat fyra barn och här var jag nu, ensam efter 32 års äktenskap, med delar av en universitetsutbildning bakom mig och med stor bävan inför att behöva hitta ett jobb i min ålder.

Jag satt och väntade på att bli intervjuad för en position som schemalägnings- och produktionsspecialist för mitt biblioteksdistrikt, och jag tänkte hela tiden att jag måste vara galen som tror att jag är kvalificerad för en sådan position. Jag hade just övertalat mig själv att ställa mig upp och gå därifrån när sekreteraren plötsligt sade att de var redo att ta emot mig i konferensrummet. Jag kände mig illamående men sträckte på mig, bad en tyst bön och gick in.

Två värtaliga och professionella personer sade att erfarenhet inom

vissa områden var nödvändig för den här positionen och började fråga mig om min erfarenhet. Jobbet krävde en person som kunde arrangera stora konferenser och bland annat ordna med att skicka meddelanden och inbjudningar, catering och städning. Hade jag den erfarenhet som behövdes? Jag trodde inte att jag hade det när jag plötsligt kom att tänka på en hjälpföreningskonferens i staven. Jag hade varit rådgivare i stavens hjälpföreningspresidentskap. Av den upplevelsen hade jag lärt mig att organisera stora sammankomster och köpa mängder av mat till stora grupper. Jag kunde ärligt säga att jag hade erfarenhet av att göra precis det som krävdes.

Intervjuarna fortsatte: ”Är du van vid att använda datorer? Du kommer att korrespondera med konferenssökare och schemalägga konferensrummen.” Allt jag kunde tänka på var

hur tacksam jag var mot alla som hade lärt mig att använda datorn så att jag kunde göra ett församlingsblad och en församlingskalender och skriva stavens nyhetsbrev. Ja, jag var van vid att använda datorer.

”Du förväntas att utveckla program och anordna kurser för allmänheten. Kan du hålla kurser för barn och vuxna?” frågade de. Jag kom att tänka på allt handarbete och hantverk jag hade undervisat om på hemkunsks- och miniorscoutmöten. Jag förklarade att jag hade hållit lektioner för barn och vuxna i hela mitt vuxna liv. Jag visste att jag var kreativ och konstnärlig och var säker på att jag kunde arbeta fram intressanta program för barn och vuxna.

Jag blev överförtjust när jag fick jobbet. Jag älskade arbetet och försökte göra så som jag hade gjort med mina kallelser i kyrkan:



förbättra mig i mitt arbete, gå den extra milen och inte gnälla över att behöva arbeta övertid. Jag organiserade datakurser på engelska och anställde en ung elev till att hålla lektionerna på spanska. Jag höll konst- och hantverkskurser och bjöd in otaliga författare och framstående talare. Jag dekorerade biblioteket inför varje högtid och lade fram böcker med högtidens tema.

En dag ringde någon mig på arbetet och sade att han var från guvernörens kontor och ville veta om jag var intresserad av att arbeta som guvernörens assistent. Full i skratt frågade jag: "Vem är det här?" Han förklarade att han verkligen var den han hävdade och inbjöd mig att komma på en intervju dagen därpå. Jag gick dit men var fortfarande rädd för att det kunde vara ett skämt. Det var det inte. Intervjun gick bra och jag anställdes omedelbart.

I mitt nya jobb använde jag färdigheterna jag hade fått av att ha talat i kyrkan i många år. Guvernören kunde inte vara med på alla evenemang som han inbjöds till. Därför förväntades hans anställda tala i hans ställe. Alla tal i kyrkan och mitt tjänande i ledarpositioner hade gett mig den erfarenhet jag behövde för att tala offentligt jämte senatorer, lokala och nationella dignitärer och celebriteter. Jag verkade som guvernörens assistent i sju år tills vi båda gick i pension.

Var skulle jag ha varit utan den bredd av erfarenhet jag hade fått medan jag verkade i mina kallelser i kyrkan? Allt jag har lärt mig som Herrens tjänare i hans kyrka har gett mig ett liv rikt på välsignelser. Jag hjälpte inte bara andra medan jag tjänade utan växte även själv så det knakade. Jag är djupt tacksam för evangeliet och har ett fast vittnesbörd om värdet av att tjäna i kyrkan. ■



EN INVESTERING FÖR LIVET

"Kyrkan kan be dig göra uppoffringar. Den kan begära av dig att du ger av det allra bästa du har att erbjuda. Du kommer inte att förlora något på detta, eftersom du kommer att upptäcka att du investerar i något som ger utdelning så länge du lever."

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), "Skyldigheterna i livet", *Liahona*, maj 1999, s. 6.



Äldste
Per G. Malm
i de sjuttios kворum

Hur man finner frid

UNDER SVÅRA TIDER

”Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila” (Matt 11:28).

I EN VÄRLD AV LIDANDE

”Frälsaren [talade] till sina lärjungar strax innan korsfästelsen, i en tid när de ställdes inför rädsla, förvirring och förföljelse. I sitt sista gemensamma råd till dem i jordelivet sade han: ’Detta har jag talat till er, för att ni skall ha frid i mig. I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen’ (Joh 16:33).

Så, i en värld av prövningar, låt oss komma ihåg vår tro ... Låt oss leva livet mer till fullo, på ett djärvare och modigare sätt än någonsin tidigare.

Kristus har övervunnit världen och stakat ut en rak väg för oss.”

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kворum, ”Denna, den största av alla tidsutdelningar,” *Liahona*, juli 2007, s. 20.

I centrala Göteborg finns det en bred gata med vackra träd på varje sida. En dag såg jag ett hål i stammen på ett av de höga, stora träden, så jag tittade nyfiket in och såg att hela trädet var ihåligt.

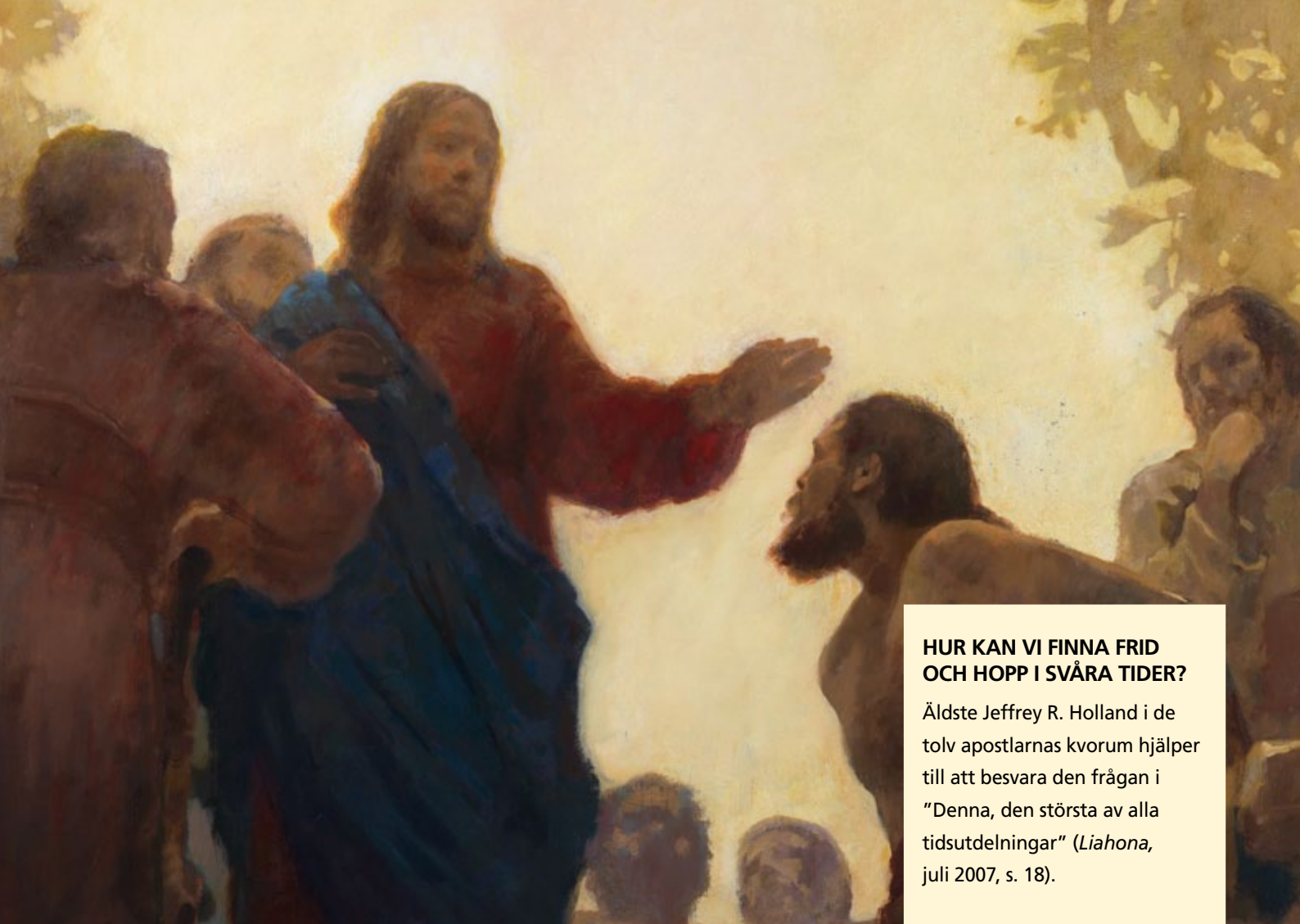
Jag blev förvånad över att trädet fortfarande kunde stå upprätt. Därför tittade jag upp och såg då ett brett stålband som var monterat runt översta delen av stammen. Flera stålvaror var fästa vid bandet, och de i sin tur var fastspända och förankrade vid närliggande byggnader. På avstånd såg det här trädet ut som de andra träden. Det var bara när man tittade inuti som man såg att det var ihåligt i stället för att ha en stark och stabil stam. Till slut kunde trädet inte räddas längre utan man var tvungen att ta ner det. Precis som ett ungt träd bit för bit växer och blir ett kraftigt träd, så kan vi steg för steg växa i vår förmåga att bli

stabila och fyllda inifrån och ut i motsats till det ihåliga trädet.

Det är genom Jesu Kristi helande försoning som vi kan få kraften att stå raka och starka och få våra själar fyllda — med ljus, kunskap, glädje och kärlek.

Att tro på Jesus Kristus och följa hans lärdomar ger oss ett solitt hopp, och det hoppet blir ett fast ankare för våra själar. Vi kan bli ståndaktiga och orubbliga. Vi kan få en varaktig, inre frid. Vi kan gå in i Herrens vila. Bara om vi vänder oss bort från ljus och sanning kommer känslan av tomhet, i likhet med trädets, att fylla vår själs innersta rum.

Låt oss koncentrera oss på sådant som bidrar till varaktig frid i hjärta och sinne. Då skall vår ”själv tillit växa sig stark i Guds närhet” (L&F 121:45). Löftet om att få gå in i Herrens vila, att få fridens gåva, är långt ifrån en tillfällig, världslig tillfredsställelse.



Det är i sanning en himmelsk gåva:
”Frid lämnar jag efter mig åt er. Min
frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan
frid som världen ger. Låt inte era
hjärtan oroas och var inte modlösa”
(Joh 14:27). Han har kraften att
hela och stärka själen. Han är Jesus
Kristus. ■

Från ”Ro för era själar”, Liahona, nov. 2010,
s. 101–102.

**”Mycket folk kom till honom,
och de hade med sig lama,
blinda, krymplingar, stumma
och många andra, som de lade
ner vid hans fötter, och han botade dem.**

**Och folket häpnade, när de
såg stumma tala, krymplingar
bli friska, lama gå och blinda
se. Och de prisade Israels Gud”
(Matt 15:30–31).**

För mer information om det här ämnet, se Mosiah
24:15; L&F 6:34, 36; 59:23; 78:17–18; Joseph B.
Wirthlin, ”Inre frid”, *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 36
och Neal A. Maxwell, ”Om slutet av hans kärleks
armar”, *Liahona*, nov. 2002, s. 16.

HUR KAN VI FINNA FRID OCH HOPP I SVÅRA TIDER?

Äldste Jeffrey R. Holland i de
tolv apostlarnas kворum hjälper
till att besvara den frågan i
”Denna, den största av alla
tidsutdelningar” (*Liahona*,
juli 2007, s. 18).

1. Lev så trofast som du någon-
sin kan. Vi får inte paralyseras
på grund av händelser som
kanske inträffar någon gång
i framtiden.
2. Låt aldrig rädsla eller räds-
lans fader (Satan) avleda dig
från din tro och från att leva
trofast.
3. Var trofast. Gud har kon-
trollen. Han vet vad du heter
och han vet vad du behöver.

***Du kan söka i skrifterna efter
verser som handlar om hopp,
frid och tro på Jesus Kristus.***

EN GENERAL- KONFERENS BARA FÖR **MIIG**

Det jag stod inför var oerhört skrämmande, men min himmelske Fader var med mig den där första helgen i oktober.

Ann Singleton

Jag växte upp i ett hem där generalkonferensen var lika efterlängtd som en högtid. Jag minns att jag som liten fick i uppgift i Söndagsskolan att matcha bilder av generalauktoriteterna med tv-bilderna när de framförde sitt tal under konferensen. När jag blev äldre lärde jag mig känna igen de här bröderna, både deras utseende och rösterna, och budskapen de gav. Under första året på universitetet blev jag jätteglad när vår institutkör inbjöds att sjunga under en session av konferensen i Tabernaklet. Kort sagt hade jag vid 20 års ålder redan fått en speciell känsla för den första helgen i april och den första helgen i oktober varje år.

Men jag hade då ännu inte lärt mig just hur personlig generalkonferensen kan vara. Vår stav fick biljetter till Hjälpföreningens allmänna möte i september 2008 i konferenscentret. Jag gladdes åt att träffa systrarna i staven, såg fram emot de inspirerande sångerna och talen, och det var med särskild vördnad jag tänkte på att vi skulle få höra ett budskap av president Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet.

Jag lyssnade noga på varje ord, antecknade flitigt och lovade mig själv att börja tillämpa det som vi uppmanades att göra. Jag kände att det här var en speciell upptakt till sessionerna som skulle hållas nästföljande helg.



Sedan slogs min värld i spillror. När jag var på jobbet torsdagen därpå ringde min läkare. Han berättade att testerna jag hade genomgått veckan innan visade på cancer.

De påföljande dagarna var ett töcken av tvivel, rädsla, oro, sorg, misströstan och ångest. Så många känslor brottades inom mig att jag inte kunde sova, och jag grät konstant. Jag hade aldrig tidigare varit så rädd.

När lördagsmorgonen kom hade jag för avsikt att lyssna på konferensen medan jag gjorde andra sysslor. Jag hoppades att jag genom att hålla igång skulle kunna hålla tankarna borta från min prövning. Men i stället lade jag ifrån mig tvätten och lät disken stå och satte mig vid teven. Hjärtat hoppade nästan över ett slag när äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum inledde den första sessionen med följande ord: "Vi kan inte förutse livets alla strider och stormar, inte ens de som väntar runt hörnet, men som människor med tro och hopp kan vi utan minsta tvivel veta att Jesu Kristi evangelium är sant och att 'det bästa återstår'."¹

Säkert, tänkte jag, skulle nästa tal handla om moralisk renhet eller sabbatsdagen. Men varje budskap som följde handlade också om hopp i prövningstider!

Söndagen var en fridfull dag när familjen gick samman i bön och fasta för min skull. Jag fortsatte att höra ord om hopp precis som dagen innan, och ett mäktigt avslutande tal på eftermiddagen av äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum: "Jag vittnar om att Jesu Kristi försoning täcker alla de prövningar och svårigheter som vem som helst av oss kommer att möta i livet", sade han. "Då vi ibland känner för att säga: 'Hoppas du förstår att det var jobbigt för mig', kan vi vara förvissade om att han finns där, att vi är trygga i hans kärleksfulla famn."²

Kanske var det fastandet och bönerna, eller helt enkelt

mitt ödmjuka känslomässiga tillstånd, men från början till slut kände jag att det här var min egen personliga generalkonferens med en åhörarskara bestående av en person.

Dagarna, veckorna och månaderna som följde förde med sig många svårigheter när jag ställdes inför provtagningar, operationer, kemoterapi och strålbehandlingar. Jag önskar jag kunde säga att jag inte kände någon ångest under de där 12 månaderna. Det gjorde jag. Men när det hände kände jag mig också understödd av församlingens och familjens böner och fasta, av min fars prästadömsvälsignelser och min mors tro. Jag läste hela Mormons bok under de första månadernas behandlingar, med vetskap om att jag kunde få tröst genom Guds ord.

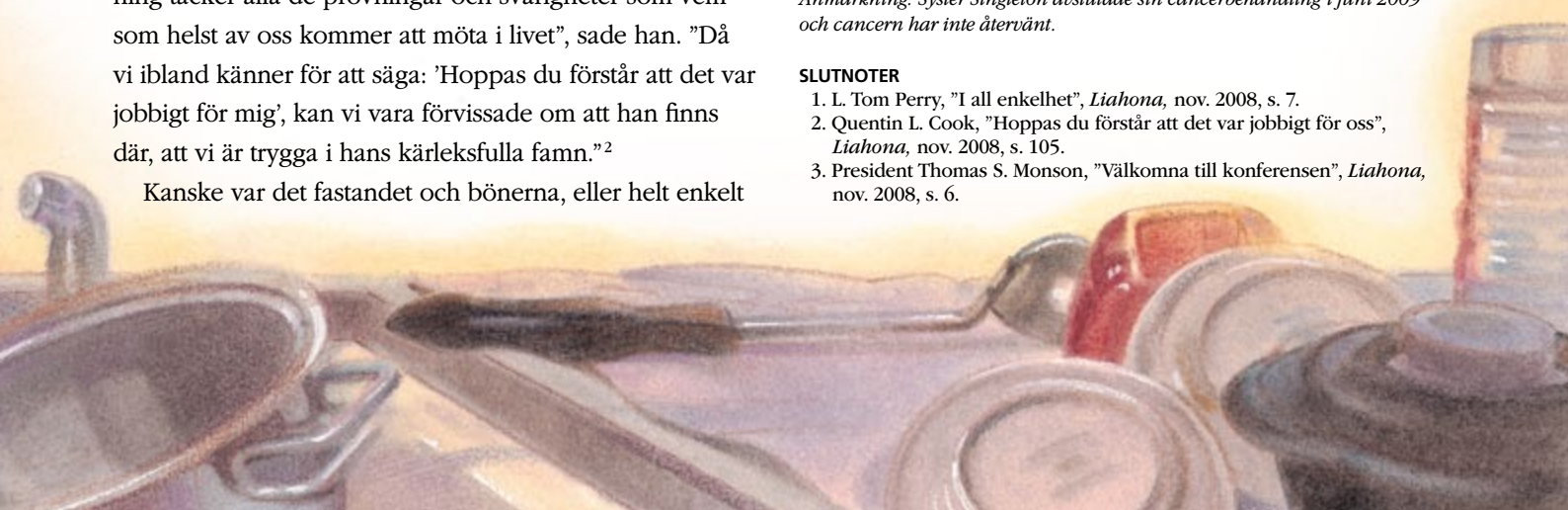
Men under de mörkaste dagarna gick jag alltid till mitt välanvända exemplar av novembernumret 2008 av *Ensign* och läste på nytt orden från en kärleksfull Fader som kommit genom inspirerade tjänare och direkt till mitt ängsliga hjärta. Jag förundrades över orden som jag inte hade kommit ihåg att president Thomas S. Monson hade sagt i sitt inledande tal: "Vår himmelske Fader är medveten om var och en av oss och våra behov. Må vi vara uppfyllda av hans Ande då vi nu deltar i kyrkans 178:e halvårskonferens."³

Jag hade fått ett vittnesbörd om den sanningen. Min himmelske Fader var medveten om mig den helgen i oktober. Han visste att jag behövde hoppet som kommer av hans kärlek och hans plan för mig. Han talade och jag lyssnade. ■

Anmärkning: Sister Singleton avslutade sin cancerbehandling i juni 2009 och canceren har inte återvänt.

SLUTNOTER

1. L. Tom Perry, "I all enkelhet", *Liahona*, nov. 2008, s. 7.
2. Quentin L. Cook, "Hoppas du förstår att det var jobbigt för oss", *Liahona*, nov. 2008, s. 105.
3. President Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen", *Liahona*, nov. 2008, s. 6.



Beseglingsförrättningen

SAMMANLÄNKAR
FAMILJER
FÖR EVIGT

Medan vi är på jorden kan vi ingå heliga förbund (löften) med Gud i det heliga tempel genom prästadörets myndighet. Bland dessa förbund finns möjligheten för män och hustrur att beseglas (gifta sig för evigheten) och för deras barn att beseglas till dem. Det innebär att om vi håller våra förbund med Herren och med varandra så kan döden inte skilja oss åt för alltid. Denna beseglingsförrättning är en nödvändig del av vår himmelske Faders plan för att vi ska kunna bo hos honom för evigt. (Se L&F 128:9–10; 132:19.)

När vi har ingått tempelförbund för oss själva kan vi släktforska och utföra tempelförrättningar för våra avlidna förfäder. Då blir tempelförbunden tillgängliga även för dem (se L&F 138:29–37).

Det profeterades om prästadörets kraft att besegla familjer i forna dagar (se Malaki 4:5–6) och i vår tid (se L&F 2). Båda profetiorna uppenbarade att profeten Elia ”skall inplanta i barnens hjärtan de löften som gavs till fäderna, och barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder” (L&F 2:2).

Elias utlovade återkomst inträffade den 3 april 1836 i det nyligen invigda templet i Kirtland i Ohio, USA, när bland annat Elia uppenbarade sig och gav sina prästadömsnycklar

till profeten Joseph Smith (se L&F 110:13–15).

För närvarande finns det 134 verksamma tempel världen över, där värdiga sista dagars heliga kan ingå förbund med Gud och beseglas som familjer för evigheten. De kan återvända och tjäna som ställföreträdare för sina avlidna förfäder och uppfyller således profetian att barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder. ■

För mer information, se *Evangeliets principer* (2009), s. 205–209; *Stå fast i din tro* (2004), s. 51, 139–142, 146–149, 178–182 och ”Värdig att besöka templet” *Liahona*, aug. 2010, s. 12–13.

”Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen” (Matt 16:19).



FOTOILLUSTRATIONER: LAURENI FOCHETTO, JOHN LUKE, CRAIG DIMOND, MATTHEW REER OCH DAVID STOKER; FOTOGRAF AV TEMPLETTI RECHÉ: IRRASIIJEN, LAURENI FOCHETTO

Vi måste ta emot vissa förbund och förrättningar för att kunna återvända och bo hos vår himmelske Fader:

1. Vi döps och konfirmeras (se Matt 3:16–17; Joh 3:5; 2 Nephi 31:5–18).



2. Män tar emot aronska prästadömet och senare melkisedekska prästadömet (se L&F 128:11).



3. I templet ingår vi ytterligare förbund som har med begåvningen att göra.



4. Män och hustrur beseglas (vigs) i templet för tid och all evighet.



5. Barn som föds till ett beseglat par föds "inom förbundet". Barn som inte föds inom förbundet kan beseglas till sina föräldrar.



6. Sedan förbereder vi våra förfäders namn för tempeltjänst och utför nödvändiga förrättningar för dem i templet (se 1 Kor 15:29; L&F 128:15–16, 24).

Äktenskapets EVIGA KARAKTÄR



**President
N. Eldon Tanner
(1898–1982)**

förste rådgivare i
första presidentskapet

Nathan Eldon Tanner föddes den 9 maj 1898 i Salt Lake City, Utah, USA. Han ordinerades till apostel 1962 och mellan 1963 och 1982 verkade han som rådgivare i första presidentskapet under fyra av kyrkans presidenter. Följande är ett utdrag ur hans tal "Celestiala äktenskap och eviga familjer" som hölls under generalkonferensen i april 1980. Gå till conference.lds.org för att läsa hela talet på engelska.

Bland de lyckligaste tiderna i en persons liv är när han eller hon överväger äktenskap ... Vi kan lugnt säga att när de flesta par ska vigas så är de säkra på att de har gjort rätt val. Men alltför snart tar smekmånaden slut, problemen börjar och äktenskapet slutar med skilsmässa.

Den höga frekvensen skilsmässor har lett vissa till att anta en livsstil där de känner sig hågade att fly från de till synes meningslösa ritualerna utan prästerskapets eller myndigheters sanktionering. Jag undrar ofta hur väl informerade de är om syftet med skapelsen av jorden som de bor på och hur mycket de har rannsakat skrifterna för att få veta varför Gud skapade mannen och kvinnan och instiftade det heliga äktenskapet.

Låt oss titta på det första syftet med jordens skapelse. Skrifterna klagör att det inte var för något annat syfte än att ge Guds söner och döttrar en plats att bo på under jordelivet där

de, genom att hålla buden, kunde visa sig värdiga att återvända till Guds närhet varifrån de kom.

Efter att jorden hade skapats sade Gud: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara lika oss ..."

Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.

Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er och uppfyll jorden! Lägga den under er" (1 Mos 1:26–28).

När Gud hade skapat kvinnan och fört henne fram till mannen, sade han: "Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött" (1 Mos 2:24).

Ja, äktenskapet är instiftat av Gud, och efter den första hänvisningen till man och hustru finner vi åtskilliga skriftställen som visar att män och kvinnor blev man och hustru i äktenskapsceremonier som åtföljdes av en bröllopsfest. Vi är inte bara här för att äta, dricka och vara glada (se 2 Nephi 28:7). Vi har fått en jord att lägga under oss och anvisningar om att föröka oss och uppfylla den. Det är intressant att Gud sade "föröka" och inte bara "uppfylla" jorden (se 1 Mos 1:28).

Det är viktigt att vi förstår, som vi kan lära oss i skrifterna, att Gud är evig, att hans skapelser är eviga och hans sanning



är evig. När han därför gav Eva till Adam i äktenskapet skulle den föreningen vara evig. Äktenskapet som det ordinerats av Gud och ingås i hans heliga tempel är evigt — det gäller längre än till döden. I Predikaren läser vi: "Jag insåg att allt det Gud gör består för evigt" (Pred 3:14).

När Kristus bad Petrus tala om för honom vem han var, svarade Petrus: "Du är Messias, den levande Gudens Son." Jesus försäkrade Petrus om att han visste detta genom uppenbarelse från Gud Fadern och att det var på hans uppenbarelses klippa som Petrus skulle bygga hans kyrka. Sedan sade han: "Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen" (se Matt 16:15–19).

N. Eldon och Sara Tanner med sina döttrar, omkring 1927. Deras femte och sista barn Helen föddes 1931.

När fariséerna kom till Jesus för att fresta honom och ställde en fråga om skilsmässa, svarade han bland annat:

"Har ni inte läst att Skaparen från begynnelsen gjorde dem till man och kvinna

och sade: Därför skall en man lämna sin far och mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall vara ett kött?

Så är de inte längre två utan ett kött. Vad Gud har fogat samman skall människan inte skilja åt" (Matt 19:4–6).

De här skriftställena visar att celestialt äktenskap, som instiftats av Gud och ingåtts genom hans myndighet i hans heliga tempel, är evigt, och par som förenas på detta sätt är beseglade för tid och all evighet, och deras barn föds inom det eviga evangeliets förbund. De är en evig familj i den mån de är trofasta ...

Jesus Kristus kom till jorden för att ge oss just detta budskap — vilka vi är och vad det är meningen att vi ska göra. Han gav oss evangeliets plan om liv och frälsning och sade att det inte fanns något annat namn under himlen genom vilket vi kunde frälsas (se Apg 4:12). Vi har samma evangelium återställt i dessa sista dagar, med en levande profet idag ... som talar för Gud, vilket har varit Guds sätt att kommunicera med människan i alla tider ...

Jag vet att vi, genom Jesu Kristi evangelium och genom att hålla Guds bud och de förbund vi ingår med honom, kan göra vårt hem till ett himmelrike på jorden medan vi förbereder oss och våra barn för att återvända till vår himmelske Fader. ■

Standardiserad interpunktion, skrivning med stor begynnelsebokstav och styckeindelning.

JAG BYGGER ETT evigt äktenskap

Rosana Pontes Barbosa Neves

När jag var tonåring utvecklade jag en tro på att äktenskapet skulle vara en underbar och evig upplevelse. Men det var svårt att alltid tro på det eftersom exemplen på äktenskap jag såg när jag växte upp inte var goda, och jag var alltid lite rädd för äktenskapet. Men jag bestämde mig för att misslyckande och bedrävelse inte behövde vara en regel utan att min himmelske Fader skulle hjälpa mig veta hur man får ett lyckligt äktenskap.

När jag var 26 år gifte jag mig med Sidnei i templet i São Paulo i Brasilien. När vi dejtade försökte vi förbereda oss andligt och känslomässigt för den viktigaste händelsen i vårt liv. Vi bestämde oss för vilket slags äktenskap vi ville ha, vi satte upp mål tillsammans och vi berättade för varandra om våra tankar — våra vittnesbörd om evangeliet, våra önskningar, vår oro och våra drömmar. Vi läste också profeternas råd angående äktenskap tillsammans. Vi gjorde allt vi kunde för att förbereda oss och hade en önskan att ge varandra och våra framtida barn glädje och trygghet. Vi bad Herren ge oss visdom för att leva ett lyckligt liv.



Nu har vi varit gifta i 18 år. Under de här åren har vi fortsatt lära av evangeliets principer, råden från våra ledare och, förstås, Anden. Här är några tips på sådant vi har gjort för att ha ett starkt, lyckligt äktenskap:

1. Be tillsammans varje dag. När vi ber på kvällarna tackar vi vår himmelske Fader för vårt äktenskap, för kärleken vi har till varandra, och vi ber om att våra känslor ska bli starkare och vi båda kan vara starka och stå emot motståndarens



ÄKTENSKAPET I VÅR HIMMELSKE FADERS PLAN

När man och hustru kommer närmare Herren (se 3 Nephi 27:14), medan de lär sig tjäna och ta hand om varandra, medan de delar livets erfarenheter och växer samman och blir ett, och medan de välsignas genom förenandet av sina åtskilda egenskaper, börjar de

nå det förverkligande som vår himmelske Fader önskar sina barn. Den yttersta lyckan, vilket är själva målet för Faderns plan, når man genom att ingå och hedra eviga äktenskapsförbund.”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, ”Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan”, *Liahona*, juni 2006, s. 54.



tillsammans med andra säger vi bara positiva saker om varandra.

4. Försvara äktenskapet som institution. När vi får chansen — särskilt när vi är bland människor som kritiserar äktenskapet som institution — försvarar vi familjen och det vi tror på.
5. Prata mycket och lyssna. Vi slutar med det vi håller på med för att verkligen lyssna när den andra pratar.
6. Behandla varandra med kärlek och omtanke. Vi förolämpar, anklagar eller kritiserar inte varandra.
7. Fortsätt söka hjälp och vägledning om äktenskapet i skrifterna och de nutida profeternas ord. Vi vet inte allt. Vi är ofullkomliga och benägna att glömma och göra misstag. Vi föredrar att inte vänta på att problemen ska påverka oss. I stället arbetar vi på att bygga ett starkt äktenskap innan en situation kan skada oss.

De här sakerna har hjälpt min make och mig att stärka vår relation till varandra. Jag vet att om vi berättar om vårt liv och våra känslor för vår himmelske Fader och söker råd från honom så inspireras vi av den Helige Anden, och vi kan då bli en evig familj och övervinna alla svåra tider. Vi vet också att vår himmelske Fader hjälper oss när vi försöker förstå och göra hans vilja. ■

onda avsikter, som arbetar för att förstöra familjen.

2. Be om förlåtelse. Vi arbetar på att aldrig tillåta vårt högmod hindra oss från att be om förlåtelse eller erkänna att vi har fel. Kärlek och enighet är viktigare än vem som har rätt eller vem som har fel.
3. Tala aldrig illa om varandra. Naturligtvis är ingen av oss fullkomlig, men vi talar inte illa om varandra. När vi är

FRAMGÅNGSRIKA ÄKTENSKAP

Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”

”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.



ETT LITET himmelrike PÅ jorden

Äldste
Robert D. Hales
i de tolv
apostlarnas kворum



Ett celestialt äktenskap kräver att man lever ett hängivet, värdigt liv och följer celestiala principer som leder till lycka i det här livet och upphöjelse i nästa.

Tempelvigseln beskriver den plats dit du går för att få en evig vigsel förrättad. *Ett celestialt äktenskap* är vad du skapar genom att trofast följa de heliga förbund du ingår under tempelvigseln.

När löftena har avgetts kräver ett celestialt äktenskap att man lever ett hängivet, värdigt liv och följer celestiala principer som leder till lycka i det här livet och upphöjelse i nästa. Om vi efterlever lagarna som rör celestialt äktenskap kommer vi, tillsammans med vår maka och våra barn, att kunna ha ett litet himmelrike på jorden. Och när vi följer dessa lagar, följer vi samma lagar som tillämpas i himlen. Vi övar på att leva med Fadern och Sonen och med vår familj i kommande evigheter. Detta är för mig budskapet som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har till världen.



När du väljer din livskamrat, se då till att ni båda har en önskan att ha en celestial äktenskapsrelation, en önskan att ha en livskamrat för evigt, en önskan att få vara tillsammans som familj för evigt och en önskan att leva i vår himmelske Faders närhet.

Valet av en livskamrat

Ensamstående medlemmar i kyrkan frågar ofta: "Hur hittar jag rätt person att gifta mig med?" Låt mig föreslå ett sätt. Uppskatta vilken andlig nivå dina eventuella framtida livskamrater befinner sig på. För det första: Om de är medlemmar i kyrkan, är de då aktiva och fullkomligt hängivna, eller är de passiva eller fientligt inställda till kyrkan? Om de inte är medlemmar, är de då mottagliga för evangeliet och dess lärdomar eller är de ovilliga att lära sig om eller fientligt inställda till kyrkan?

Om du gifter dig med en aktiv medlem i templet för tid och all evighet inom det nya och eviga förbundet, kommer du då att få några problem? Ja. Kommer ni att kunna lösa dem? Ja. Har ni större chans att lösa dem och stärka ert vittnesbörd än om ni inte hade gift er i templet? Ja. Men om du gifter dig med någon som är fientligt inställd till kyrkan eller passiv i fråga om evangeliet så sätter du dig själv i en position där du en dag upptäcker att du kanske måste välja mellan den personen och kyrkan. Det är ett mycket tungt ansvar.

När du väljer din livskamrat, se då till att ni båda har en önskan att ha en celestial äktenskapsrelation, en önskan att ha en livskamrat för evigt, en önskan att få vara tillsammans som familj för evigt och en önskan att leva i vår himmelske Faders närhet.

Lydnad mot lagen

Herren har gjort det klart för oss att vi bara kan vara tillsammans i

evigheten med vår livskamrat om vi följer lagen. I en nutida uppenbarelse säger han:

"Bered därför ditt hjärta på att ta emot och lyda de lärdomar som jag står i begrepp att ge dig, ty alla som får denna lag uppenbarad för sig måste lyda den.

"Ty se, jag uppenbarar ett nytt och evigt förbund för er" (L&F 132:3-4).

Varje medlem i kyrkan bör läsa och studera kapitel 132 i Läran och förbunden. Inser du att det inte finns någon mellan Herren och beseglaren när han utför beseglingsförrättningen? Det är en vacker och rörande ceremoni.

Det djupa underliggande syftet med tempeläktenskapet klargjordes av Återlösaren själv när han sade: "Och rörande det nya och eviga förbundet [äktenskapet] så instiftades det för min härlighets fullhets skull, och den som tar emot en fullhet därav måste och skall följa lagen, annars blir han fördömd" (L&F 132:6).

Herren sade också: "Om därför en man äktar en hustru i världen, och han inte gifter sig med henne enligt mig eller mitt ord och ingår förbund med henne så länge han är i världen, och hon med honom, så är deras förbund och äktenskap inte i kraft när de är döda och när de har lämnat världen. Därför är de inte bundna genom någon lag när de har lämnat världen" (L&F 132:15).

Inser vi att det står i Läran och förbunden att om vi inte ingår celestialt äktenskap så kan vi inte nå den

högsta graden i det celestialet riket (se L&F 131:1–4)? Det är också tydligt vad som händer dem som aldrig tar emot tempeläktenskapets välsignelser: Deras band gäller tills döden skiljer dem åt — något som är mycket sorgligt att tänka på.

Ändamålet med evangeliet och syftet med celestialet äktenskap är inte bara att hålla oss samman utan också att kvalificera oss för vår himmelske Faders högsta belöning: upphöjelse i det celestialet riket, tillökning i det riket, och evigt liv tillsammans med vår familj.

Sträva uppåt tillsammans

Ett celestialet äktenskap är som att klättra uppför ett berg. Du binder fast dig vid en evig livskamrat och ni börjar klättra uppför berget. När barnen kommer binder ni fast dem också och fortsätter klättra. Repen håller samman alla bergsklättrare, men vinden, regnet, snön och isen — världens utmaningar — sliter i er för att rycka er bort från berget.

Hur kommer man upp till toppen? Om mamman eller pappan ger upp och skär av repet som binder dem till varandra och till deras barn så är risken stor att någon ramlar ner från berget och kanske drar med sig andra familjemedlemmar. Hela familjen kan ramla ner från berget och aldrig nå den eviga toppen. Vi får inte ta den risken. Låt oss alltid tänka på att som medlemmar i en familj är vi bundna till ett bergsklättrarteam som försöker återvända till vår himmelske Faders närhet.



Ett populärt ordstäv lyder: "Du lyfter upp mig och jag lyfter upp dig, och vi klättrar uppåt tillsammans."

Partnerskapet i ett äktenskap är ingen krycka. Du ska inte gifta dig med någon som du tror är på en högre nivå än änglarna och sedan luta dig mot den personen. I stället ska du utveckla dig själv och dina egna gåvor och talanger. När ni utvecklas så växer ni samman, och stöttar och stärker varandra.

Innan min hustru och jag gifte oss sade jag till henne: "Vet du, Mary, jag känner att för att bli framgångsrik i mitt yrke så måste jag arbeta hårt inom landet, och kanske även

Ett celestialet äktenskap är som att klättra uppför ett berg. Du binder fast dig vid en evig livskamrat och ni börjar klättra uppför berget. När barnen kommer binder ni fast dem också och fortsätter klättra.



Hemligheten med ett lyckligt äktenskap är att skydda akilleshälen och inte utnyttja svagheter hos dem du känner bäst, älskar mest och i slutändan kan såra mest.

internationellt. Vill du göra den resan med mig?" Hon sade att det ville hon. När vi hade varit gifta i tio år blev jag ombedd att åka till England och hon följde med mig. Sedan åkte vi till Tyskland och senare till Spanien. Hon blev internationell, multikulturell och flerspråkig tack vare att hon hade bestämt sig för att vi skulle arbeta och växa tillsammans.

Kom ihåg att behandla varandra med vänlighet och att respektera varandra för dem ni är och vad ni vill bli.

Jag minns en kvinna i min församling för en del år sedan när jag var biskop. Hon och hennes make hade problem i äktenskapet. När de pratade med mig började hon trycka ner sin make inom alla områden där en man behöver beröm för att kunna respektera sig själv. Hon pratade om hans otillräcklighet som far, hans

otillräcklighet i den äktenskapliga relationen, hans otillräcklighet som försörjare och hans otillräcklighet i fråga om sociala situationer.

Jag frågade henne: "Varför gör du så här mot en man som du borde älska och stödja?"

Hon svarade: "Det är mycket bättre att bråka med någon man älskar för då vet man hur man kan göra honom mest illa."

Och hon *menade* det.

Men som sista dagars heliga ska vi använda vår fria vilja och utnyttja våra möjligheter till tillväxt. Alla har svagheter. Motståndaren känner till vilka akilleshälar dina närstående, vänner, rumskamrater, bröder, systrar och föräldrar har. Vet du vilken *din* akilleshäla är? Vet du vilka situationer du måste hålla dig borta ifrån och vilka dina svagheter är? Hemligheten med ett lyckligt äktenskap är att skydda akilleshälen och inte utnyttja svagheter hos dem du känner bäst, älskar mest och i slutändan kan såra mest.

"Styrk därför dina bröder i alla dina samtal, i alla dina böner, i alla dina förmaningar och i allt du gör" (L&F 108:7). Med andra ord så ska vi hjälpa varandra varje dag när vi ber, när vi pratar, när vi förmanar och i allt annat vi gör.

Jag minns ett ungt par som just hade tagit examen från universitetet. En förälder gav dem ett hem. Den andra föräldern gav dem möbler och en ny bil. De fick allt i världen till skänks. De var skilda inom tre år. De hade inte arbetat och uppoffrat. De

hade lutat sig på varandra och på sina föräldrar som på en krycka. De hade blivit krymplingar. De hade inte vuxit. De hade inte fått lära sig något den svåra vägen. De hade inte brytt sig om att få äktenskapet att fungera. Försäkra er om att ni uppoffrar, pratar och växer tillsammans.

Ömsesidigt stöd

När jag hade verkat som äldstekvorumpresident, grensresident och biskop inom en tidsrymd av fem år flyttade vi till en annan församling. Min hustru kallades snart som hjälpföreningspresident. Hon var på sitt första möte med biskopen medan jag jagade våra två minstingar upp för och nerför korridorerna och genom parkeringsplatsen och kulturhallen. Det var första gången jag hade behövt vänta. Jag väntade i en och en halv timme. När Mary kom ut från biskopens kontor hade jag en pojke på armen och en vid handen. Jag vågade inte säga något, men jag gav henne en blick som sade: "Inser du att du har låtit mig vänta i en och en halv timme?"

Allt hon gjorde var att sträcka upp fem fingrar och säga: "Fem år." Det var så länge som hon hade väntat på mig. Då började jag inse att det skulle bli mitt jobb att stötta min hustru i hennes kallelse precis som hon hade stöttat mig i mina kallelser.

Jag ber er att inte luta er mot er maka som om han eller hon var en krycka, utan att vara starka, stärka varandra och be om hjälp när ni ber



tillsammans varje kväll. Jag vittnar om att de stunder i livet då jag har varit olycklig, deprimerad eller ledsen, har varit när jag har avvikit, om så bara en liten bit, från Herrens lärdomar. Att du verkligen må bli lycklig och känna glädje i ett celestialt äktenskap, med ett litet himmelrike på jorden, är min bön. ■

Från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 9 november 1976. För hela texten på engelska, gå till speeches.byu.edu.

Jag ber er att inte luta er mot er maka som om han eller hon var en krycka, utan att vara starka, stärka varandra och be om hjälp när ni ber tillsammans varje kväll.



Ge Gud

EN CHANS ATT VÄLSIGNA OSS

Michael R. Morris

Kyrkans tidningar

Hur fick ett distrikt i Argentina med bara några små grenar sju ton tempelvigslar på mindre än fyra år? Ledarna säger att svaret är enkelt: lydnad.



När 21-åriga Gisela Silva flyttade med sin familj från Mendoza i Argentina till staden Ushuaia i landets sydligaste del undrade hon om hon hade lämnat chansen att få gifta sig i templet bakom sig. Mendoza hade trots allt en stav full av församlingar med sista dagars heliga, medan det isolerade Ushuaia — som ligger på ön Tierra del Fuego — bara har omkring 600 medlemmar som besöker tre små grenar.

”Mina föräldrar hade gift sig i templet och jag ville också få den välsignelsen — att gifta mig med en trofast medlem i kyrkan, någon som jag kunde bilda en evig familj med”, minns hon. ”Men när jag kom till Ushuaia fanns det så få unga vuxna här att jag undrade om det någonsin skulle hända.”

Lucas Romano kände samma oro som Gisela. Hans familj flyttade till Ushuaia när han var på mission i Uruguay. När han återförenades med dem efter missionen märkte han snabbt att de unga ensamstående vuxna männen var fler än de unga ensamstående vuxna kvinnorna. Men han hade bestämt sig för att följa de lokala ledarnas råd att bara gå ut med medlemmar i kyrkan.

Det rådet blev lättare att följa när Lucas hade träffat Gisela i kyrkan och hon anmälde sig till engelskakurser i skolan där han undervisar. Han började följa henne hem efter lektionen och

snart började de dejta. När de bad enskilt om deras relation som höll på att utvecklas säger de att bekräftelsen kom ”rad på rad, bud på bud” (2 Nephi 28:30; L&F 98:12).

I april 2005 gifte sig Lucas och Gisela borgerligt, vilket krävs enligt argentinsk lag, och sedan besejades de i templet i Buenos Aires. Deras besejning var betydelsefull för kyrkans ungdomar i Ushuaia: Det var den första av 17 tempelvigslar på mindre än fyra år.

En härlig framgångsberättelse

Hur kan ett distrikt med bara några få små grenar ha så många tempelvigslar på så kort tid? Svaret, enligt de lokala ledarna, är enkelt: lydnad.

”Det här är en underbar framgångsberättelse”, säger Marcelino Tossen, tidigare president för Ushuaia distrikt. ”De här ungdomarna är ett stort exempel för kyrkans medlemmar. En av egenskaperna de har är att de lyder Herren, profeterna och sina lokala ledare, och de följer Andens maningar. Den egenskapen förenar ungdomarna här i Ushuaia distrikt.”

Men president Tossen medger att de lokala ledarna ”behövde arbeta på den här distriktsomfattande insatsen ett tag” innan deras undervisning och råd angående tempeläktenskapets betydelse bar frukt.

Roberto Ignacio Silva, president för Ushuaia distrikt, säger att det han lade märke till när han hade flyttat med sin familj till Ushuaia 2004 var antalet ogifta återvända missionärer och unga vuxna kvinnor. Hans dotter Gisela blev en del av den gruppen. Han sade att de unga vuxna hade som mål att gifta sig i templet men att de behövde lite uppmuntran och vägledning.

”Jag sade till dem att om vi vill ha en evig livskamrat behöver vi inte leta efter någon som är fullkomlig”, säger president Silva. ”Men vi måste be till Herren om att han ska hjälpa oss, och vi måste vara trofasta i kyrkan.”

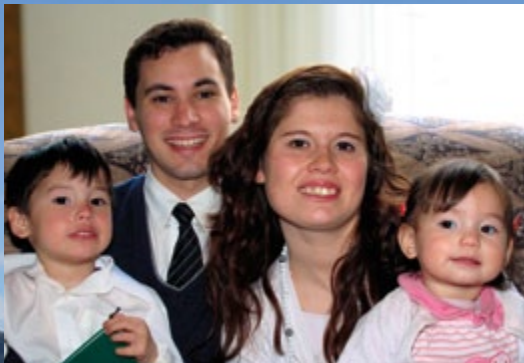
Förutom att ordna fler aktiviteter för unga ensamstående vuxna — bland annat brasaftnar och kombinerade aktiviteter med unga ensamstående vuxna från Rio Gallegos och andra städer norrut — betonade ledarna betydelsen av bön, trofasthet och värdighet. De uppmuntrade också de unga vuxna i Ushuaia att ta mod till sig och övervinna sin rädsla.

Vi hade ingenting

”Ett stort bekymmer som ungdomarna har här är att de undrar hur de kan gifta sig när det är så mycket som de saknar”, säger president Silva. ”Vi har hjälpt dem förstå att vi inte måste ha allting innan vi gifter oss.”

”Den största välsignelsen av att vara gift i templet är glädjen jag känner av att veta att vi är förenade som en evig familj”, säger Ruth Silva, som ses till höger i mitten tillsammans med sin make Emanuel och deras dotter Banira. Överst: Ezequiel och Marina Frau tillsammans med dottern Ailin. Längst ner: Lucas och Gisela Romano med barnen Benjamin och Rebeca.





Ruth Rodríguez lärde känna Emanuel Silva när båda blev ombedda att hjälpa till att organisera en kombinerad distriktsaktivitet för unga ensamstående vuxna i Rio Gallegos, 32 mil norrut, i februari 2006. Vännen som bad dem arbeta tillsammans hoppades att de skulle komma bra överens. "Det fungerade", minns Emanuel som hade varit hemma i två år efter att ha tjänat i Arizonamissionen Tucson i Förenta staterna.

När han och Ruth gifte sig sex månader senare så var det deras förberedelse — den andliga och den timliga — som hjälpte dem övervinna rädslan inför framtiden.

"Jag kände min himmelske Faders kärlek och att han ville att jag skulle bilda familj", säger Emanuel om svaren på sina böner. "När jag hade satt upp det som mål så visade han mig vägen och hjälpte mig att hitta en hustru."

Ruth tillägger att målen de satte upp som par, bland annat att arbeta flitigt så de kunde spara ihop pengarna till tempelresan, hjälpte dem framåt. "Ibland fanns det sådant som vi ville köpa", säger hon, "men vi sade: 'Nej, vi måste spara så att vi kan åka till templet.'"

Flygbiljetten till och från templet i Buenos Aires 2006 gjorde slut på deras sparpengar. "Efteråt hade vi ingenting", säger Emanuel och instämmer därmed i en vanlig refräng för nygifva. Idag skrattar han och Ruth åt det minnet. De är tacksamma över att deras tro möjliggjorde den "vackra upplevelsen" att beseglas i templet — en upplevelse som fortfarande betyder allt för dem.

"Det finns mycket som kan kännas skrämmande när man tänker på äktenskap", säger Ruth. "Hur blir det med allt det vi saknar? Hur blir det med ekonomin? Hur ska vi fostra våra barn? Men om vi lyder Herrens ord, besöker templet och börjar bilda familj så behöver vi inte oroa oss. Herren välsignar oss på sätt som vi aldrig skulle ha kunnat föreställa oss."

Man kan inte planera allt

När Ezequiel Augustín Frau blev arbetslös i början av 2006 hade han varit hemma från sin mission i Colombia i nästan två år. Han var fortfarande ensamstående men kände att hans framtida hustru inte fanns i Ushuaia. Han bestämde sig för att åka till templet och söka vägledning.

”Jag ville vara mer i samklang med den Helige Anden, lära mig Herrens vilja för mig och söka inspiration”, säger han. ”Templet hjälpte mig att hitta den.”

När han anlände till Buenos Aires efter en tre dagar och 320 mil lång bussresa bodde han hos vänner och sedan hos en släkting medan han besökte templet. Flera veckor senare hade Ezequiels pengar tagit slut och han funderade på att återvända till Ushuaia. Men en biskop i området hittade ett jobb åt honom så han bestämde sig för att stanna kvar.

På en aktivitet i kyrkan en kort tid senare träffade Ezequiel en ung kvinna som hette Marina Mas. De hade lätt för att prata med varandra och han kände sig snabbt bekväm i hennes sällskap. När han såg Marina igen på en träff för unga ensamstående vuxna sade hon något som imponerade på honom.

”Vi borde leva på samma nivå som den slags person gör som vi vill gifta oss med”, minns Ezequiel att Marina sade under ett samtal om mål.

För egen del hade Marina bett om att finna en värdig livskamrat. Hon kände många unga män men blev genast imponerad av Ezequiels andlighet.

En gemensam vän hjälpte Ezequiel att hitta en plats att bo på som låg närmare jobbet. Det tog tre timmar med buss att ta sig till jobbet från platsen han bodde på just då. Det visade sig att hans nya lägenhet — i en stad på 13 miljoner invånare — bara låg två kvarter bort från Marinas hem.

”Jag planerade inte att bosätta mig två kvarter bort från henne”, minns han. ”Jag visste inte ens var hon bodde.”

Eftersom Ezequiel bodde så nära fick han många möjligheter att träffa Marina, vars familj gav honom ett varmt välkomnande. Alla de här samverkande händelserna var svaret på hans böner.

Paret umgicks och började snart planera sin gemensamma framtid. När de hade gift sig i templet på hösten 2006 flyttade de till Ushuaia.

”Vi kan inte alltid förstå visionen vår Fader i himlen har,



ÄKTENSKAPETS GUDOMLIGHET

”Hur underbart är inte äktenskapet enligt vår evige Faders plan, en plan som gavs i hans gudomliga visdom för hans barns lycka och trygghet och släktets fortbestånd ...

Helt visst kan ingen som läser skrifterna, både forntida och nutida, betvivla äktenskapets gudomlighet. De ljuvaste känslorna i livet, och människohjärtats mest givmilda och tillfredsställande ingivelseser tar sig uttryck i ett äktenskap som rent och obefläckat höjer sig över ondskan i världen.”

President Gordon B. Hinckley (1910–2008),
”Vad Gud har sammanfogat”, *Nordstjärnan*,
juli 1991, s. 68.



och vi kan inte planera allting”, säger Ezequiel när han ser tillbaka. ”Men vi kan vara lydiga och ge honom en chans att välsigna oss.”

Det är underbart att ha en familj

President Tossen säger att en av de största välsignelserna som tempeläktenskapet har fört med sig till Ushuaia är att ”dagen kommer när kyrkan kommer att ledas av förbundets barn. Det har till följd att evangeliet kommer att spridas här, och Herren kommer att välsigna kyrkan” — precis som han välsignar trofasta par som gifter sig i templet.

”När jag var liten och våra ledare talade till oss om äktenskap så återgav de bara lyckliga berättelser”, säger Ruth Silva. Hon inser att det krävs arbete för att ”leva lyckliga i alla sina dagar, men jag känner att de där berättelserna var sanna. Den största välsignelsen av att vara

gift i templet är glädjen jag känner av att veta att vi är förenade som en evig familj.”

Hennes exempel gjorde att hennes far gick ner i dopets vatten 2008, och sedan tog han sin familj till templet där de beseglades ett år senare.

”Välsignelsen jag gläds mest åt, förutom att kunna fostra mina barn i evangeliet, är glädjen och friden i mitt hjärta över vetskapen att jag har tagit emot det eviga äktenskapets frälsande förrättning”, tillägger Lucas Romano. ”När jag är tillsammans med min hustru och mina barn förnyas den glädjen. Den växer hela tiden, som en rullande snöboll. Varje dag är jag ännu mer tacksam mot Herren att jag kunde gifta mig och bilda familj.”

Marina Frau tillägger: ”Det är underbart att ha en familj. Det kan vara svårt ibland eftersom det finns så mycket att lära sig, men det är underbart.” ■

”Om vi vill ha en evig livskamrat behöver vi inte leta efter någon som är fullkomlig. Men vi måste be till Herren om att han ska hjälpa oss, och vi måste vara trofasta i kyrkan.” Detta sade Roberto Ignacio Silva, president för Ushuaia distrikt, till de unga vuxna. Många av dem (på bilden ovan) har anammat det rådet och gift sig i templet i Buenos Aires.



Julie B. Beck

Hjälpföreningens generalpresident

Hjälpföreningens historia:

EN TITT PÅ HERRENS VISION FÖR SINA DÖTTRAR

Som döttrar till Gud som söker evigt liv kan vi gå framåt med tillit, inspirerade av deras exempel som gått före oss.

När vi kallades som Hjälpföreningens generalpresidentskap fick vi en historietext om Hjälpföreningen att studera. Vi gjorde det under bön och sökte efter att få veta vad Herren ville att vi skulle lära oss och sedan göra till följd av dessa studier. Vi upptäckte en arvedel, rik på andlig kraft och bidrag från sista dagars heliga kvinnor. Det var en imponerande uppteckning om Herrens handlingsätt mot sina döttrar och hans förväntningar för dem. Genom våra studier och inspirationen vi fick därigenom fick vi veta vilka Hjälpföreningens syften var. Vi lärde oss att i vår förberedelse för det eviga livets välsignelser vill Herren att hans döttrar ska *stärka sin tro och rättfärdighet, stärka familjen och hemmet och söka upp och hjälpa behövande*. När systrarna idag under bön läser sin historia så får de insikter, svar och inspiration precis som vi fick.

Vårt hopp är att vi, medan vi studerar Hjälpföreningens historia och arbete, ska se hur vår himmelske Fader har hjälpt systrar under tidens gång. När vi lär oss hur han

hjälppte dem får vi ett vittnesbörd om att han också kommer att hjälpa oss idag. Vi lär oss att om Gud, genom den Helige Anden, kunde vägleda en kvinna för över hundra år sedan så kan han göra samma sak för kvinnor i vår tid.

Syster Eliza R. Snow, vår andra hjälpföreningspresident, var en stark och trofast ledare under kyrkans första år. Hon förstod att Anden "tillfredsställer och uppfyller det mänskliga hjärtats alla önskningar, och fyller varje tomrum." Vid olika tider i livet kämpade hon med dålig hälsa och ensamhet. Men hon blev stärkt av att ta emot och följa personlig uppenbarelse. För henne var personlig uppenbarelse och Andens ständiga sällskap som en fontän. Hon sade: "Och är det inte vår förmån att så leva att vi får uppleva detta konstanta flöde i vår själ?"¹

Hennes och andra exempel som givits under historiens gång hjälper oss komma ihåg att förmågan att ta emot och följa personlig uppenbarelse är den viktigaste färdighet vi kan förvärva i det här livet. Med den kan vi inte misslyckas. Utan den kan vi inte lyckas.



Stärk din tro och rättfärdighet

kyrkans kvinnor är starka och har stor förmåga, vilket kommer av deras tro på Herren Jesus Kristus och på hans återställda evangelium. Denna tro har gett kvinnorna förmågan att göra rätta val och övervinna utmaningar och svårigheter. Den har fått dem att tillämpa trons eld och kraften i sina förbund så att de kunde vara exemplariska i jordelivets upplevelser. I varje land finns en arvedel av tro bland kvinnorna som har hjälpt till att etablera kyrkan och stärka de sista dagars heligas hem.

Silvia H. Allred, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, har berättat om sin mor Hilda Alvarenga som kallades att verka som hjälpföreningspresident i en gren i El Salvador när hon var nyomvänd och inte mycket äldre än 30. Hon påpekade för grens-presidenten att hon var oerfaren,

Hjälpföreningens historia är viktig för systrarna runt om i världen idag.

Vår historia visar på en lång rad starka, rättfärdiga, trofasta, hängivna kvinnor. Denna arvedel började med Eva, och dessa kvinnors historia tillhör var och en av oss och ger oss en vision om vår framtid. Om vi ska fortsätta med den här arvedelen av rättfärdiga, hängivna kvinnor så gör vi det genom att vi bygger vidare på det som de har gjort. Genom våra studier av historien lär vi oss att

oförberedd och otillräcklig. Men grens-presidenten kallade henne ändå. I sitt ämbete utvecklade hon ledarfärdigheter och nya talanger som att undervisa, tala offentligt och att organisera möten, aktiviteter och tjänandeprojekt. Hon hjälpte andra i grenen att bygga upp riket.² Idag, liksom tidigare, förväntar sig vår himmelske Fader att hans döttrar har en ledarroll i varje församling och gren. Systrar som Hilda Alvarenga blir pionjärer och förebilder för framtida generationer.



Stärk familjen och hemmet

med mindre givande aktiviteter.³ Hennes råd är lika värdefullt idag. En studie av vår historia hjälper oss få det perspektiv vi behöver för att fokusera på sådant som är viktigt och som välsignar oss för evigt.

Att öka tron, stärka familjen och tjäna andra är lika viktigt idag som det var när Hjälpföreningen organiserades.

Vår historia lär oss att stark tro är en drivande och stabiliserande kraft i rättfärdiga kvinnors liv. Vår tro på Jesu Kristi försoning helar oss, men den får oss också att göra sådant som är svårt och att leva på ett exemplariskt sätt. Vår historia lär oss att Kristi rena kärlek, som aldrig förgår, har hjälpt kvinnor att tappert uthärda en del mycket svåra prövningar. Vi stärker vår tro och rättfärdighet när vi gör val som sammanför vår vilja med Guds vilja. När

vi gör det känner vi frid. När vi inte gör det känner vi oss skuldmedvetna. Det är Anden som talar om för oss att vi behöver omvända oss och anpassa vår vilja till Guds vilja. Omvändelse är en princip vi använder dagligen för att förbli andligt starka.

Vi lär oss av historien att familjer inte blir starka av en slump. Att följa Herrens plan med precision, avsikt och beslutsamhet är ett medvetet trosvisst val i dagens värld. Att stärka människorna omkring oss och vårda oss om alla familjer är ett trosvisst, kärleksfullt tjänande.

Vår historia är rik på förebilder; systrar som följde uppmaningen att hjälpa fattiga och rädda själar.⁴ Amy Brown Lyman verkade som den åttonde generalpresidenten för Hjälpföreningen under andra världskriget. Hon rådde systrarna att stärka sin tro och hålla ut. Hon fick dem att fokusera på att göra sitt hem till en trygg plats och en prioritet i livet.⁵

När en syster börjar i Hjälpföreningen blir hon en del av ett stort världsomfattande systerskap, förenade i

Historien kan hjälpa dagens kvinnor som känner stor press i sitt liv.

När vi som presidentskap har rest runt i världen har vi besökt systrarnas hem. Vi har sett deras kamp och vet vilka svåra problem de har att tampas med. Många systrar känner sig överväldigade. En del tycker det är svårt att få tid till dagliga böner och skriftstudier och göra sådant som hjälper dem att känna Anden. Vi lever i en tid som blir allt svårare och är omgivna av uppfattningar och sedvänjor som kan avleda oss från vårt eviga mål. Eftersom vi som kvinnor har stort inflytande på dem vi har omkring oss måste vi göra allt vi kan för att hålla oss andligt starka.

Vår hjälpföreningshistoria hjälper oss fokusera på det som är viktigt och prioritera det vi gör. Varje dag får vi möjlighet att göra val som stärker vår tro och vår familj. För över 60 år sedan bad Belle S. Spafford, vår nionde hjälpföreningspresident, systrarna att värdera sina intressen, bedöma sina aktiviteter och förenkla livet genom att göra sådant som var varaktigt och därigenom göra sig av

Sök upp och hjälp behövande

lärjungeskapet. Det är då hon börjar samverka med andra som också har beslutat sig för att hålla sina förbund och ge allt de har för att bygga upp Herrens rike.

Vår historia hjälper oss förstå vårt oskiljaktiga band till prästadömet.

Herren har ett viktigt arbete för sina söner och döttrar. Prästadömskvorum och Hjälpföreningar gör Herrens arbete. Profeten Joseph Smith sade: "Jag skall organisera kvinnorna under prästadömet efter prästadörets mönster."⁶

Nu liksom tidigare verkar hjälpföreningspresidenten under ledning av biskopen eller grenspresidenten, som har prästadömsnycklarna till att leda församlingen eller grenen.

Barbara W. Winder, Hjälpföreningens elfte generalpresident, sade: "Jag önskar och vill att vi ska vara enade, ett med prästadömet, att vi ska tjäna och bygga upp Guds rike här idag."⁷

Dessutom är det ingen liten sak att veta att varje syster har tillgång till alla frälsningens förrättningar och kan ingå förbund som gör det möjligt för henne att fullfölja sin jordiska och eviga mission. Varje syster kan ha den Helige Andens ständiga sällskap till vägledning som ger henne tröst och bekräftar hennes rättfärdiga gärningar. Hon har också full tillgång till andliga gåvor som stärker hennes förmåga att leva sitt liv med tillförsikt och i trygghet. Vår historia lär oss hur kvinnor i det förgångna tillämpade dessa välsignelser.

Kunskap om vår historia hjälper oss att förbereda oss för det eviga livets välsignelser.

Vi ser att hjälpföreningssystrarna förr ställdes inför svåra tider, men idag kämpar vi också mot en beslutsam



fiende som vill förstöra vår tro och familj och sedan lämna oss ensamma och lidande. Vår hjälpföreningshistoria ger sammanhang åt allting vi gör. Genom profeten Joseph Smith gav Frälsaren kvinnorna i den här tidsutdelningen en kallelse att utföra hans arbete.

Vi lär oss genom vår historia vilka vi är och om vår viktiga roll i vår himmelske Faders plan. Vi kan inte delegera våra ansvarsuppgifter till någon annan. Eftersom vår himmelske Fader känner oss och älskar oss vill han stödja oss när vi försöker anpassa vår vilja till hans. "Om ni alltså så strävar framåt, mättar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: Ni skall få evigt liv" (2 Nephi 31:20). ■

SLUTNOTER

1. Se Eliza R. Snow, citerad i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), kapitel 4.
2. Se *Döttrar i mitt rike*, kapitel 6.
3. Se *Döttrar i mitt rike*, förord.
4. Se *Döttrar i mitt rike*, kapitel 2.
5. Se *Döttrar i mitt rike*, kapitel 5.
6. Joseph Smith, citerad i *Döttrar i mitt rike*, kapitel 2.
7. Barbara W. Winder, citerad i *Döttrar i mitt rike*, kapitel 8.

HANS LÖFTE UPPFYLLDES

Under ett kombinerat prästadöms- och hjälpföreningsmöte 2009 förmedlade vår högprästgruppledare stavspresidentens önskan att varje vuxen skulle ta ett släktnamn till tempolet inom ett år. Han presenterade stavs- och församlingsprogram som skulle hjälpa medlemmarna uppnå det målet. Som avslutning gav han ett bemyndigat löfte som ansvarig för släktforskningsprogrammet att om vi försökte uppnå stavens mål så skulle vi lyckas.

Efter mötet pratade jag och min hustru om löftet och var överens om att det inte kunde gälla mig. Jag hade redan använt 40 timmar till att forska i varje gren av mitt släkträd. Mina förfäder var svåra att hitta, och vi hade inte gjort några särskilda

framsteg på flera år. Vi trodde inte att det fanns något mer att göra. Ändå ekade gruppledarens löfte inom mig i flera dagar. Jag bestämde mig för att pröva hans löfte. Jag stirrade på mitt antavleblad och försökte komma på vad jag kunde göra.

Efter tre dagars omsorgsfull begrundan kände jag mig inspirerad att titta på en viss plats efter information om en av personerna i slutet av en släktlinje på antavlebladet. Efter mindre än en dags forskning på internet upptäckte jag att en annan man hade forskat om det släktnamnet i en engelsk socken. Ett av de senaste namnen han hade hittat var personen i slutet av min släktlinje. Med hjälp av hans information kunde jag utöka

min linje med ytterligare fem generationer — ända tillbaka till 1650 — och få med flera kvinnors flicknamn och namnen på flera bröder och systrar. Min hustru och jag var förbluffade och förtjusta.

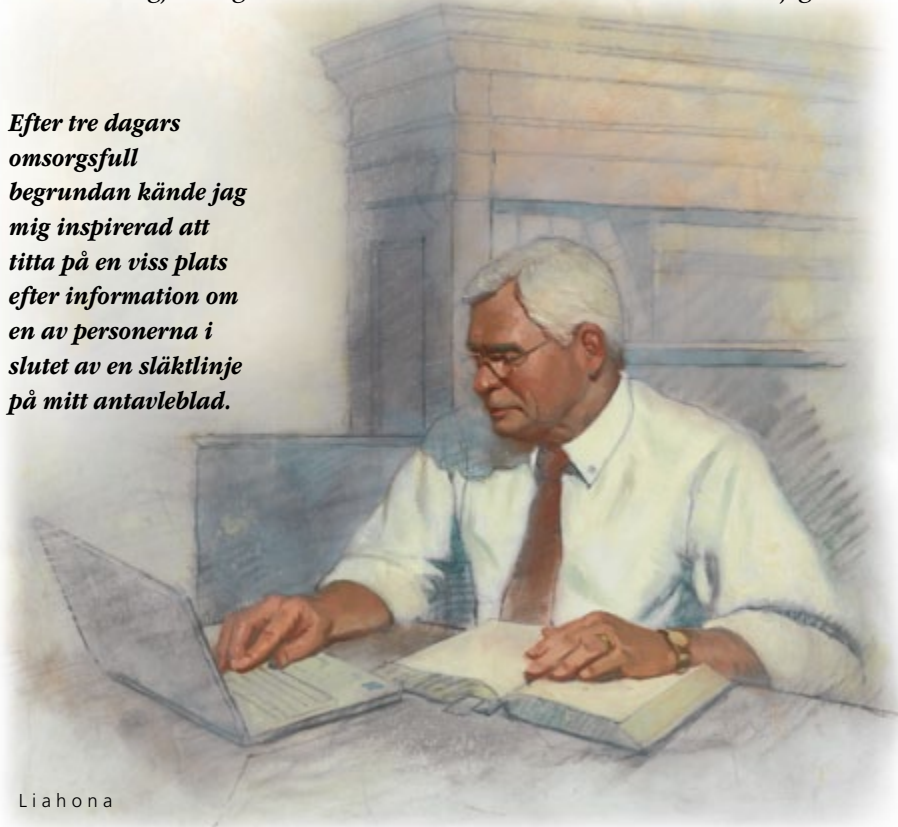
En tid senare började jag jaga information på internet om en förfäder som verkade ha försvunnit. Efter en kort sökning hittade jag honom. Jag upptäckte att han hade flyttat från Pennsylvania till Wisconsin i USA en kort tid efter sin första hustrus död. Med informationen från Wisconsin-uppteckningarna kunde jag lägga över 400 namn till min släktforskning.

Senare upptäckte jag 100 förfäder som hade kämpat i Förenta staternas revolutions- och inbördeskrig. Jag spårade sex linjer tillbaka till 1600-talet.

Under mina tidigare 40 års forskning hade jag upptecknat omkring 65 namn på mitt antavleblad och hade nästan 3 000 namn i min databas. Under de 20 månaderna som följde på högprästgruppledarens löften lade jag över 70 namn till antavlebladet och över 17 000 namn till databasen, bland annat två presidenter för Förenta staterna!

Herren säger att alla hans ord ska uppfyllas ”antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma” (L&F 1:38). Vår himmelske Faders löfte som gavs genom en inspirerad, bemyndigad prästadömsledare uppfylldes verkligen. ■
Ted Bainbridge, Colorado, USA

Efter tre dagars omsorgsfull begrundan kände jag mig inspirerad att titta på en viss plats efter information om en av personerna i slutet av en släktlinje på mitt antavleblad.



ANDEN TALADE GENOM MIG

När jag fick min kallelse att verka i Frankrikemissionen Toulouse var jag glad över att få verka i ett annat land och lära mig ett nytt språk. Trots att jag inte hade studerat franska tidigare var jag övertygad om att jag skulle ha lätt för att lära mig språket.

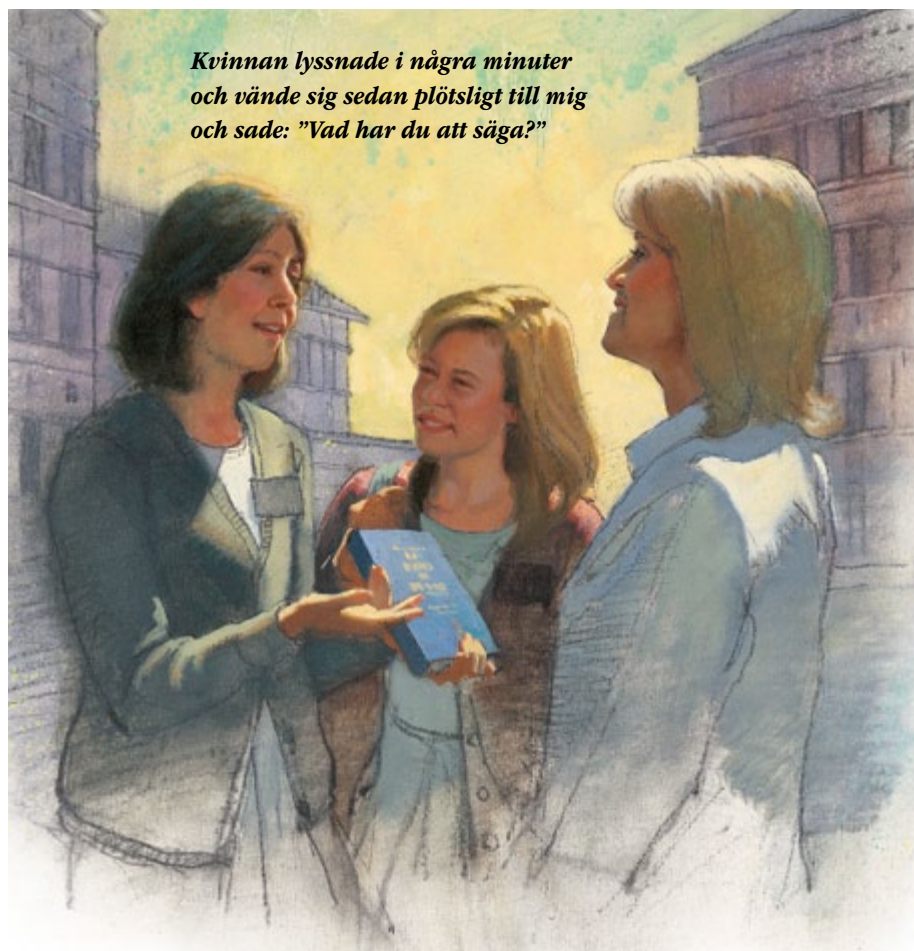
Min stavspresident välsignade mig med tungomålsgåvan när han avskilde mig som missionär. Den välsignelsen stärkte min tilltro till att jag skulle lära mig franska snabbt.

När jag kom till missionärsskolan i Provo, Utah var jag ivrig att börja, men tiden där lärde mig att det inte var så lätt. Jag kände mig överväldigad och kämpade varje dag. När jag lämnade missionärsskolan hade jag inte haft någon större framgång med franskan. Jag undrade när tungomålsgåvan skulle komma.

Mitt första uppdrag på missionsfältet var i ett litet samhälle i södra Frankrike. En eftermiddag en kort tid efter att jag hade kommit dit var min kamrat och jag ute och kontaktade människor. Jag sade inte mycket när vi pratade med folk — jag kunde knappt förstå dem, och de kunde knappt förstå mig.

Vi kontaktade en kvinna och min kamrat började prata med henne om kyrkan. Kvinnan lyssnade i några minuter och vände sig sedan plötsligt till mig och sade: "Vad har du att säga?"

Jag försökte desperat komma



Kvinnan lyssnade i några minuter och vände sig sedan plötsligt till mig och sade: "Vad har du att säga?"

ihåg något av det jag hade lärt mig. Med darrande röst bar jag ett enkelt vittnesbörd om vår himmelske Fader och Mormons bok. När jag gjorde det vittnade Anden för mig att det jag hade sagt var sant. Jag vet inte om kvinnan kände något, men hon log, vände sig tillbaka till min kamrat och bad henne fortsätta med sitt budskap.

Den upplevelsen lärde mig något mycket viktigt. Jag lärde mig att fastän jag inte kunde prata franska så bra så kunde Anden tala genom mig. Jag lärde mig att välsignelsen jag hade fått av min stavspresident kanske egentligen var en välsignelse om att kunna förmedla Andens språk.

President Thomas S. Monson har sagt: "Det finns ... ett språk som är gemensamt för alla missionärer — Andens språk. Det språket lär man

sig inte i läroböcker som skrivits av högutbildade, inte heller lär man sig det genom att läsa och lära utan till. Andens språk kommer till den som av hela sitt hjärta strävar efter att lära känna Gud och hålla hans gudomliga bud. Färdigheter i det språket ger möjlighet att bryta igenom murar, övervinna hinder och påverka människohjärtat" ("Anden ger liv", *Nordstjärnan*, juni 1997, s. 4).

Åratal senare påverkas jag fortfarande av den upplevelsen. Jag behöver inte predika evangeliet på franska längre, men jag behöver Andens hjälp när jag blir ombedd att hålla en lektion eller ett tal i kyrkan. När jag känner att jag har svårt att uttrycka mig får jag tröst av att tänka på att Anden kan tala till hjärtat hos alla Guds barn. ■

Christy Rusch Banz, Utah, USA

TEMPLET VAR STÄNGT!

Vår tempelvigsel var bestämd till den 7 juli 2009 — ett datum vi ivrigt såg fram emot. Vi hade växt upp nära templet i Aba i Nigeria och trots att vi hade flyttat därifrån var vi glada att många vänner och familjemedlemmar fortfarande bodde i området och kunde vara med oss antingen i templet eller senare på mottagningen.

Vi anlände till Aba efter en drygt sex timmar lång resa från Lagos och avslutade förberedelserna för vår besegling och mottagning. Men tre dagar före vårt bröllopsdatum fick vi veta att templet helt oväntat skulle stängas tills vidare. Vi blev upprörda och förvirrade. Ingen kunde tala om för oss när templet, som hade stängts på grund av oroligheter i området, kanske skulle öppnas igen. Besvikna berättade vi för vänner och familjemedlemmar att vår besegling måste skjutas upp. Vi var tvungna att återvända till Lagos utan att veta när vi kunde bestämma ett nytt beseglingsdatum i templet.

När vi hade kommit tillbaka till Lagos bad vi ivrigt om att templet i Aba skulle öppnas på nytt. En vecka gick utan några nyheter om när templet skulle öppnas. Den veckan kändes som ett år. Vi såg fram emot vår tempelvigsel och att få fira den med vänner och familj så fort som möjligt.

Allteftersom tiden gick utan några nyheter om ett öppningsdatum kände

Vår vigsel är något jag alltid ska hålla kärt och det jag lärde mig då kommer jag aldrig att glömma.



vi att vi borde överväga alternativen. Eftersom templet i Aba är det enda templet i Nigeria insåg vi att vi skulle behöva resa till templet i Accra i Ghana om vi ville beseglas inom den närmaste framtiden. Olyckligtvis skulle den resan kosta pengar som vi inte hade. Men vi hade alltid planerat att viga i templet och vi visste att vi borde gå vidare med planerna.

Vi lånade pengar från familj och vänner och ordnade med pass. Vi ringde templet i Accra för att bestämma ett datum och köpte flygbiljetter.

Vi anlände till Accra den 14 augusti 2009 och gick till templet dagen därpå. I beseglingsrummet fanns bara tempelbeseglaren och två vittnen förutom vi. Inga vänner, inga

familjemedlemmar, ingen som vi kände var med oss. Men i detta främmande land, i ett område långt hemifrån, visste vi att vi var där vi borde vara och gjorde vad vi borde göra. I det ögonblicket kände vi evighetens krafter och förstod tydligare den kärlek som vår himmelske Fader har till oss och till alla sina barn.

Tragiskt nog dog min hustru 2010 efter att ha fött vårt första barn. Jag saknar henne djupt men finner stor tröst i att veta att vi har beseglats i templet. Jag är evigt tacksam över att vi inte sköt upp vår tempelvigsel genom att vänta på ett mer passande tillfälle. Vår vigsel är något jag alltid ska hålla kärt och det jag lärde mig då kommer jag aldrig att glömma. ■ Chinedu Enwereuzo, Lagos, Nigeria

KUNDE JAG HITTA ETT JOBB?

Jag stirrade på den vikta sedeln i handen och insåg att jag fortfarande behövde betala tionde på pengarna jag hade tjänat under den sista veckan av mitt sommarjobb. Jag var skyldig 90 rand i tionde och hade en 100-randssedel.

Jag hade just påbörjat det sista året av mina läkarstudier och hade många skolutgifter. Jag satt där och fingrade på 100-randssedeln och tänkte på tiondet som jag behövde betala. Jag hade avslutat mitt sommarjobb och det var inte troligt att jag skulle hitta ett jobb som passade mitt pressade schema. Men mina föräldrar hade lärt mig att betala ett fullt tionde. De pengarna tillhörde Herren och jag visste det. Därför lade jag pengarna i kuvertet och betalade mitt tionde.

Medan jag sökte jobb under dagarna som följde bad jag om att himlens fönster skulle öppnas för mig. Jag behövde ett jobb som passade mitt schema, gav bra lön för några få timmar och ändå gav mig tid att studera. Kort sagt behövde jag ett underverk.

Två veckor senare föreslog en vän att jag skulle söka jobb på sjukhuset där mitt universitet just hade öppnat en ny utbildningsavdelning. Jag gick till kontoret och knackade på dörren. Kvinnan på kontoret som hade hållit vår kurs två år tidigare kom ihåg mig.

”Jag bara undrar om ni har tänkt anställa några handledare till ert nya program”, sade jag ”I så fall vill jag söka tjänsten.”

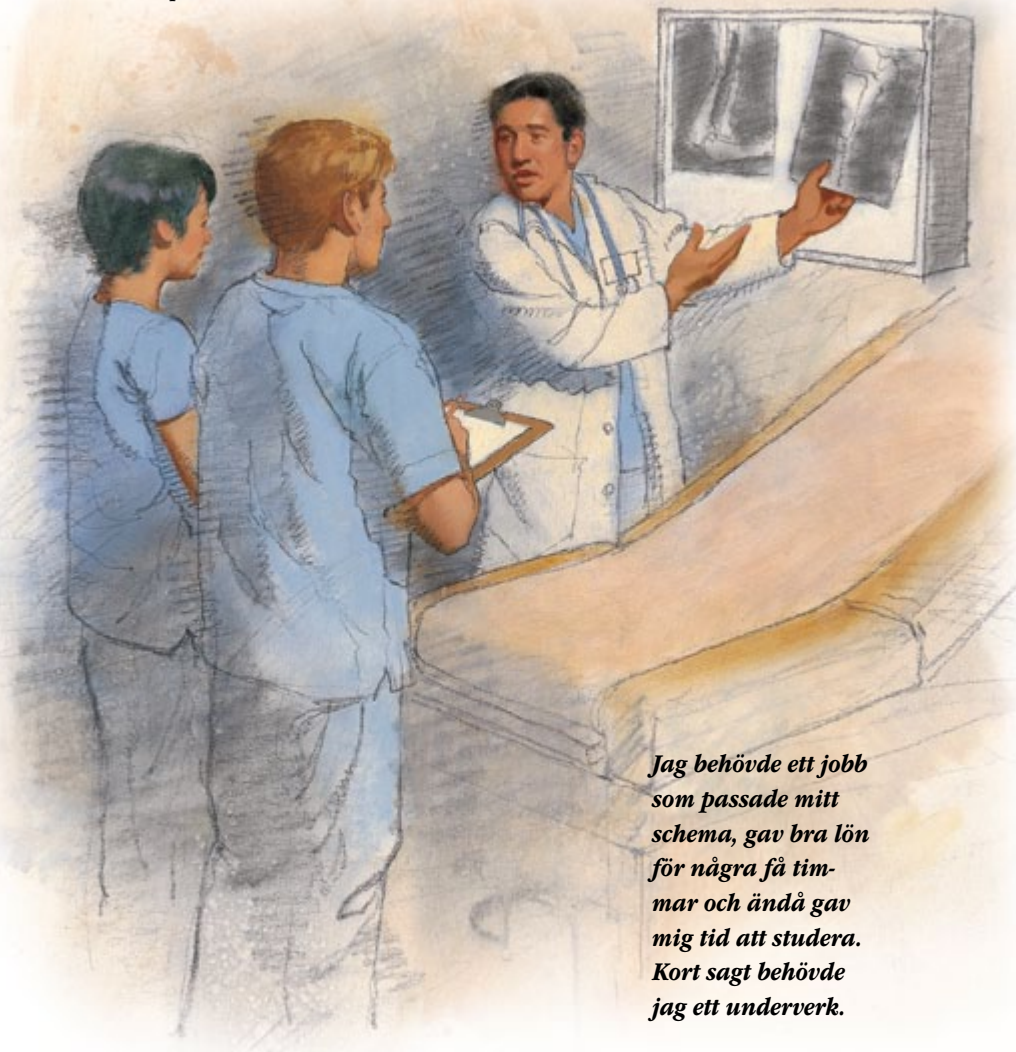
”Det ska vi faktiskt”, svarade hon. ”Vi söker någon som kan vara handledare för en grupp andraårselever en timme på eftermiddagarna. Starttiden är flexibel och det krävs att du studerar en ny patient varje dag och sedan undervisar eleverna. Kan du göra det?” frågade hon.

Herren hade hjälpt mig hitta ett jobb som var exakt vad jag behövde! Det var svaret på min bön.

När jag hade jobbat i en månad upptäckte jag precis hur mycket jag hade välsignats. Det visade sig att månadslönen var tre gånger högre än jag hade trott. Dessutom fick jag semesterersättning.

Herren hade öppnat himlens fönster och överöst mig med välsignelser, mycket större än jag någonsin hade väntat mig. Det stärkte min tro på tiondets princip. ■

Greg Burgoyne, Sydafrika



Jag behövde ett jobb som passade mitt schema, gav bra lön för några få timmar och ändå gav mig tid att studera. Kort sagt behövde jag ett underverk.

MOD ATT TJÄNA



Nutida profeter har bett varje värdig och duglig ung man att verka som heltidsmissionär och välkomnat alla unga kvinnor som vill göra det. Unga vuxna runtom i världen har ansvaret att anta kallelsen att tjäna, men det krävs tro och mod att följa profeten. I följande berättelser återger unga återvända missionärer hur de fick styrka att övervinna hindren som kom när de beslutade sig för att verka som missionär och förbereda sig för det.

JAG HÖLL FAST VID MITT BESLUT

När jag fyllde 21 började jag känna mig manad att verka som missionär. Jag hade aldrig planerat att gå ut som missionär så de här tankarna var oväntade. Min prästadömsledare uppmuntrade mig att be om det, och det gjorde jag.

Svaret kom mycket tydligt: Jag visste att Gud ville att jag skulle verka som missionär. Först var jag ivrig över tanken att tjäna, men det var svårare att åka iväg än jag hade väntat mig.

Min chef förstod inte varför jag skulle vara borta i 18 månader och han ville inte ge mig ledigt så jag kunde förbereda mig. Han gav mig ett ultimatum: "Antingen arbetar du här eller så gör du det inte. Det är ditt val." Hur rädd jag än var att sluta på jobbet några veckor innan jag åkte iväg så valde jag att göra det.

Det var också svårt att genomföra proceduren med läkarbesök. Läkaren i mitt hemland Ryssland hade aldrig sett kyrkans läkardokument för en mission tidigare och vägrade skriva på dem.

Svårigheter som de här fick mig att undra om jag verkligen hade gjort rätt val. Flera gånger var jag nära att ändra mig. Men när jag tvivlade kom jag

ihåg svaret jag hade fått på min bön och kunde hålla fast vid mitt beslut att tjäna. Så småningom hittade jag lösningar på de här och andra problem jag stötte på.

Jag kallades att verka i Ryssland-missionen S:t Petersburg. De första månaderna på missionsfältet var inte lätta. Men tack vare det jag hade lärt mig av problemen jag hade haft när jag förberedde mig kunde jag möta utmaningarna under själva missionen. Min mission — och svårigheterna jag hade haft när jag förberedde mig för den — lärde mig att jag kan göra allt som är svårt med Herrens hjälp.

Elena Ogneva Anderson,
Utah, USA

MITT LIV TILLHÖR HONOM

När jag fyllde 18 började många medlemmar i min församling och stav att prata med mig om att jag borde gå ut som missionär. Fastän jag alltid hade planerat att göra det tyckte jag inte om påtryckningarna.

Snart började jag mitt första år på universitetet. Efter mycket hårt arbete fick jag ett stipendium som gjorde det möjligt för mig att studera i Tyskland. Tyskland skilde sig mycket åt från mitt hemland Mexiko men jag engagerade mig i kulturen och lärde mig språket fort.

Så småningom blev jag erbjuden en permanent anställning vid ett framstående europeiskt företag. Plötsligt kändes en mission mer som en plikt än som en önskan. Jag trodde att jag kunde ta det här jobbet och nå världslig framgång.

En stormig dag reste jag till staden Heidelberg tillsammans med min vän Melanie. Efter flera timmar hade landsvägen täckts av snö och vi var trötta. Vi körde drygt 100 km i timmen när vi åkte förbi ett rött ljus och körde på en buss.

När jag vaknade såg jag polisen, ambulansen och Melanie som grät. Bilen var förstörd och jag satt fortfarande i den. Jag fick tårar i ögonen när jag insåg hur välsignade vi var. Vi hade överlevt. Jag började be och tacka min himmelske Fader för att



han låtit oss leva, men så kom en ny rädsla över mig — jag kunde inte röra benen.

På vägen till sjukhuset hörde jag sjuksköterskorna säga att om jag hade skadat ryggraden skulle jag förmodligen inte kunna gå igen. Jag bad av hela mitt hjärta till min himmelske Fader. Först tackade jag honom återigen för att han låtit mig leva. Jag insåg att mitt liv inte tillhörde mig. Sedan lovade jag honom: "Om mina ben är okej och jag kan gå, så ska jag gå ut som missionär och tjäna av hela mitt hjärta och sinne."

Efter fyra timmar på sjukhuset var diagnosen lovande: Jag skulle kunna gå igen. Jag tvekade inte längre om jag skulle verka som missionär eller inte. I stället kände jag en stark önskan att vittna om att Gud lever, att han är vår Fader i himlen, och att han kan utföra underverk i våra liv.

Efter den upplevelsen bestämde jag mig för att inte ta jobbet som jag hade blivit erbjuden. Jag visste att min tid och allting jag hade tillhörde Herren. Varför skulle jag inte ge honom lite av den tiden och tjäna honom i två år?

När jag hade tagit examen kallades jag att verka i Frankfurt i Tyskland. Under missionen vittnade jag om min himmelske Fader. Jag vet att han lever, att han är min Fader och att han skyddar mig. Han har gett mig mitt liv och det kommer alltid att tillhöra honom.

**Mahonry Gonzalez,
Morelos, Mexiko**



JAG ÄNDRADE MIG

Jag var 21 och delägare i en skönhets-salong. Jag undervisade i Primär i kyrkan. Livet var gott, men jag kände mig rastlös. Det kändes som om det var något annat jag behövde göra — jag visste bara inte vad.

Min biskop kallade in mig på sitt kontor en söndag och frågade om jag hade funderat på att tjäna som missionär. Det var verkligen en överraskning. Jag hade bara varit medlem i kyrkan i två år och hade aldrig funderat på att gå ut som missionär.

Jag sade till biskopen att jag inte trodde att en mission var något för mig. När jag lämnade kontoret sade han: "Låt mig veta om du ändrar dig." Jag trodde att det var ett avslutat kapitel, men biskopens ord fortsatte att eka inom mig.

Jag frågade mig själv hur jag någonsin skulle kunna verka som missionär. Jag var den enda medlemmen i kyrkan i min familj. Hur skulle min familj ta det? Vad skulle jag göra med min del av skönhets-salongen? Klarade jag av att verka i ett och ett halvt år?

Medan jag funderade över de här frågorna kände jag mig manad att läsa Mormons bok. Jag tog upp den och slog upp åttonde kapitlet i Almas bok. När jag läste om hur Alma och Amulek gick ut för att tjäna som missionärer visste jag att jag också behövde "förkunna Guds ord" (vers 30). Söndagen därpå sade jag till min biskop att jag hade ändrat mig och ville gå ut som missionär.



BERÄTTIGAD TILL HERRENS HJÄLP

"Några av er kan vara blyga till

naturen eller anse er otillräckliga för att tacka ja till kallet att tjäna på detta sätt. Tänk på att detta är Herrens verk, och när vi går Herrens ärenden har vi rätt till Herrens hjälp. Herren formar ryggen så att den kan bära de bördor som läggs på den."

President Thomas S. Monson, "Herren behöver missionärer", *Liahona*, jan 2011, s. 4.

Min familj stöttade mig och jag kunde sälja min andel av skönhets-salongen. Jag verkade i Caracas i Venezuela och jag fortsätter att skörda välsignelserna av att hedervärt ha tjänat Herren.

Jessica Baksis, Idaho, USA

OMVÄND TILL EVANGELIET – OCH TILL EN MISSION

Jag växte upp i kyrkan och hade alltid planerat att gå ut som missionär. Men när tiden närmade sig för missionen längtade jag efter att få en sådan mäktig omvändelseupplevelse som jag hade hört andra berätta om att de fick när de blev medlemmar i kyrkan.

Jag visste också att det krävdes uppoffringar för att verka som missionär. Jag hade ett bra jobb med en bra lön och jag undrade om jag skulle kunna hitta något lika bra när jag kom tillbaka. Jag oroade mig för att avbryta min utbildning och lämna familj och vänner. Men innerst inne visste jag att

det var rätt att gå ut som missionär så jag fortsatte att förbereda mig.

Som en del av förberedelserna följde jag med äldsterna i mitt område när de skulle undervisa. En kväll undervisade missionärerna och jag en man om visdomsordet, men han trodde inte på principen. När vi lämnade hans hem märkte jag att äldsterna var missmodiga, och jag kände mig också ledsen.

Men jag visste inte varför jag skulle vara ledsen för jag kände egentligen inte den där mannen. Jag kunde inte sluta tänka på det. Jag insåg att jag kände mig ledsen eftersom jag hade känt Anden under lektionen. Det var tråkigt att mannen hade förkastat något som hade gett mig så mycket glädje.

Det var då jag förstod att jag verkligen *var* omvänd. Jag visste att evangeliet var sant och jag kunde knappt vänta tills jag fick berätta om det. Jag kallades snart att verka i Italienmissionen Rom.

Jag välsignades oerhört för uppoffringarna jag hade gjort när jag förberedde mig för min mission. Jag undervisade många underbara personer om evangeliet, jag fick vänner för livet och jag lärde mig engelska. Välsignelserna fortsatte när jag kom hem. Jag fick samma jobb jag hade haft före missionen och blev till och med befördrad.

Men den största välsignelsen var kanske att jag fick ett starkare vittnesbörd om evangeliet. Min mission var en tid av ojämförlig andlig tillväxt som jag alltid kommer att vara tack-sam för. ■

Marco Brando, Italien

Våra familjers **personliga tillväxt**

Hillary Slaughter och Elyssa J. Kirkham

I bland kan en person förändra allting runtomkring sig. Om du börjar med dig själv — om du har mod till att börja med dig själv — så ordnar sig allting omkring dig med tiden”, säger Katja Kalashnikova från Kiev i Ukraina.

Genom tro och Personlig tillväxt-programmet kunde Katja Kalashnikova och Ivanna Rubanchiuk från Voskresens'kyi församling hitta modet som gav dem möjlighet att stärka sina familjer och förbereda sig för templet.

En förändring

Både Katjas och Ivannas familjer blev medlemmar i kyrkan kort efter att Kievmissionen Ukraina hade organiserats 1992. Men båda familjerna blev inaktiva innan någon av

flickorna var gamla nog att döpas.

Ivannas familj flyttade när hon var 13 år till en bostad nära ett av kyrkans möteshus. När hon och hennes mamma gick förbi kyrkan kom mamman ihåg godheten som kyrkan hade fört med sig till hennes liv. Hon uppmuntrade Ivanna att gå till kyrkan. ”Mamma visste att kyrkan, i motsats till världen, bara skulle undervisa mig om sådant som var gott”, säger Ivanna. Hon började gå till kyrkan och vara med på aktiviteter och träffa missionärerna, och när missionärerna frågade om hon ville döpas tackade hon ja.

Katjas berättelse

När Katja var 15 år återvände hon en gång från en resa med en ungdomsgrupp. Hon blev förvånad när hennes pappa sade att han hade

inbjudit missionärerna för att undervisa henne. Han gjorde det klart att hon gärna kunde lyssna, men han var inte intresserad.

Katja bestämde en tid för att träffa missionärerna. ”Medan jag lyssnade kände jag att det här var rätta vägen. Jag mindes känslorna jag hade haft när jag gick till kyrkan som liten. Och efter ett tag bestämde jag mig för att döpas”, säger hon.

Den personliga tillväxten

Båda av dessa unga kvinnor behövde anpassa sig för att bli medlemmar i kyrkan, och Personlig tillväxt-programmet hjälpte dem med det. ”Jag växte fortfarande. Jag hade mina vanor. Till och med min klädstil behövde ändras”, minns Katja. ”Personlig tillväxt-programmet hjälpte mig bit för bit att ändra mig. Det gav mig kraft att vara en Guds dotter, inte bara i kyrkan utan varje dag.”

Med hjälp av Personlig tillväxt-programmet skapade Ivanna och Katja vanor som stärkte dem andligt, till exempel bön, skriftstudier och lämpliga media. De lärde sig också att hålla lektioner och tjäna andra. På det hela taget hjälpte det dem att komma närmare Gud och bli bättre exempel för sina familjer.

”Personlig tillväxt-programmet hjälpte mig. Varje utförd uppgift gav

Katja Kalashnikova fick kunskap genom att arbeta på Personlig tillväxt-programmet vilket påverkade hennes föräldrar att också komma till kyrkan. Motsatt sida: Katja och hennes vän Ivanna Rubanchiuk framför templet i Kiev i Ukraina.



Personlig tillväxt-programmet hjälpte två unga kvinnor i Kiev i Ukraina att åstadkomma positiva förändringar i sitt och i sin familjs liv.



mig större värde. De gav mig kunskap och mod”, säger Ivanna. ”Det var särskilt bra för mig eftersom de flesta medlemmarna i min familj inte är aktiva i kyrkan.”

Leder genom exempel

Förändringarna som Ivanna gjorde genom Personlig tillväxt-programmet hjälpte henne bli ett exempel för sin familj. ”Under hela den här tiden har mina föräldrar sett hur jag har förändrats. De var mycket glada över att jag gick till kyrkan”, säger Ivanna. Hon gick till kyrkan och på aktiviteter ensam ända till en dag när hennes mamma bestämde sig för att följa med henne till sakramentsmötet. Nu går de till kyrkan tillsammans.

Katjas exempel berörde också hennes familj. En kort tid efter att Katja blivit medlem i kyrkan började hennes mamma följa med henne och sedan hennes pappa. Båda de här unga kvinnornas familjer lade märke till vilken skillnad Personlig tillväxt-programmet och deltagandet i kyrkans möten gjorde i Katjas och Ivannas liv. De såg hur glada

de hade blivit och ville dela den glädjen.

Besöker Herrens hus

Katjas och hennes familjs glädje fortsatte att växa. Medan Katja deltog i Personlig tillväxt-programmet lade hon märke till att det var fokuserat på templets betydelse. ”En hel avdelning handlar om templet och jag ville verkligen gå dit, men mina föräldrar var inte redo”, minns hon.

Men Katja fick möjlighet att besöka templet tillsammans med sin seminarieklass. Hon minns: ”Jag utförde tempeltjänst för första gången. Jag var verkligen glad och ville åka dit igen. Jag ville verkligen att min familj skulle komma dit så att vi kunde beseglas för evigheten.”

Katjas familj förberedde sig och kände till slut att de var redo att besöka templet. Två år efter sitt första besök i templet återvände Katja dit, den här gången tillsammans med sin familj. ”Jag förstod att det verkligen är en plats där familjer kan bli eviga”, säger Katja. De beseglades i templet i Freiberg i Tyskland.

Ivanna tillskriver Personlig-tillväxt-programmet äran för att hon har kunnat vara ett bra exempel för sin familj. Ivanna och hennes mamma går nu till kyrkan tillsammans.



UTVECKLAR ANDLIG STYRKA

”Unga kvinnors program har [ett] kraftfullt mönster för att utveckla andlig

styrka hos de unga kvinnorna och ge oss möjlighet att hjälpa dem. Personlig tillväxt hjälper de unga kvinnorna att förbereda sig för att ta emot templets förrättningar. De får hjälp av de exempel som mödrar, mor- och farmödrar och varje rättfärdig kvinna de möter i kyrkan visar.”

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, ”Hjälp dem på vägen hem”, *Liahona*, maj 2010, s. 25.

Fortsätter i tro

Katja och Ivanna är tacksamma för kyrkan, och båda har haft nytta av det som kyrkan har att erbjuda, särskilt Personlig tillväxt-programmet. ”Mitt vittnesbörd om Personlig tillväxt-programmet är att det gör oss starkare och hjälper oss att bli fullkomliga inom varje aspekt av livet”, säger Katja.

Ivanna känner att Unga kvinnor och kyrkans övriga organisationer har hjälpt henne förbereda sig för att bli missionär. Ivanna är positiv i fråga om missionsarbete. Hon säger: ”Bli inte missmodig utan var alltid ett exempel på hur kyrkan förändrar vårt liv. Vi är glada i kyrkan, och alla vill vara glada. Och om vi visar andra den glädjen vill de följa vårt exempel. Vi kan alltid hjälpa dessa människor, ett litet steg i taget. Vi kan tjäna dem, och någon gång i ett underbart ögonblick kommer de att vara redo.” ■

ETT ORD OCH EN LÄRDOM FÖR LIVET

Heather Wrigley

Kyrkans tidningar

*Redbarhet är vad du gör
när du tror att ingen ser dig.*

Temperaturen var 46 brännheta grader, typiskt för en sommardag på gården i Brawley i Kalifornien, USA. Jag sparkade till däckets på vattenbilen som hade gått sönder för tredje gången på fyra dagar. Jag var beroende av mitt sommarjobb som betalade för fritidsintressen, skolkläder och så småningom universitetsstudier. Trots hettan hatade jag att korta av arbetsdagen, men det såg ut som om jag var tvungen att göra det igen.

David, som tillhör vår församling och är en vän till familjen, kom över från kvarnen för att titta på bilen. Jag gav utlopp för min frustration och var frestad att använda ett ord som jag hade hört andra använda när de var arga. Ögonblicket innan jag faktiskt sade det for tanken genom huvudet att jag inte skulle göra det för jag visste att det var en svordom. Men jag slog bort tanken och tänkte att ingen någonsin skulle få reda på det. Jag sade ordet men det fick mig inte att må bättre.

David tittade upp och sade att han och pappa skulle



REDBAR- HET OCH SJÄLVRE- SPEKT

"Kanske det säkraste provet

på en individs redbarhet är hans förmåga att vägra säga eller göra något som kan skada hans självrespekt."

Se president Thomas S. Monson, "Sökandet efter ett lyckligt liv", *Nordstjärnan*, aug. 1988, s. 6.

laga bilen när de kunde. Under tiden hade jag annat arbete som jag kunde göra under resten av dagen.

Jag hoppade upp i pappas bil i slutet av dagen och han började köra hemåt. Det dröjde inte länge efter att vi kommit ut på vägen förrän pappa såg på mig och nämnde att David hade berättat för honom om min reaktion när bilen gick sönder, svordom och allt. "David sade att han aldrig hade väntat sig att höra något liknande komma från min dotters mun", sade pappa. "Han respekterar

dig för mycket, gumman."

Jag hängde med huvudet och fick tårar i ögonen. Jag hade sjunkit i de personers ögon vars åsikt jag brydde mig om. Men mest av allt var jag besviken på mig själv och jag visste att Gud var det också. Jag insåg att det var därför som ordet jag hade sagt inte hade fått mig att må bättre.

Jag lovade mig själv att aldrig säga det ordet igen, eller något annat ord som inte var behagligt för Gud. Inte för att jag inte ville att pappa och David skulle skämmas för mig utan för att det var det rätta att göra. Redbarhet, lärde jag mig, är det man gör när man inte tror att någon ser det. ■

Är jag ett Guds barn?

Valarie Schenk

En vers i Gamla testamentet hjälpte mig förstå min gudomliga natur.

S om 21-årig universitets-studerande letade jag efter sanningen och var överlycklig när missionärerna berättade om evangeliet. Jag tog sakta men helhjärtat emot budskapet. Jag blev medlem i kyrkan, men var den enda i min familj som blev det.

När jag hade varit medlem i kyrkan i omkring ett år märkte jag att mitt vittnesbörd växte sig starkare varje dag, men det var något som fattades. Jag visste inte att jag var ett Guds barn.

Det var sant att jag hade accepterat att Gud var allas vår Fader. Men jag hade inte insett hur väl han känner var och en av sina skapelser. "Om man tänker på allt som finns i världen", sade jag till mig själv, "hur är det då möjligt att han känner mig personligen? Hur kan han se mig som sin dotter? Hur kan han älska mig som sitt barn?"

Det var med dessa frågor i sinnet som jag vände mig till min himmelske Fader i bön. När jag studerade skrift-erna efteråt råkade jag slå upp Första Krönikeboken 28:9. Kung David sade

till sin son: "Du, min son Salomo, må lära känna din fars Gud och tjäna honom med hängivet hjärta och med villig själ, ty HERREN rannsakar alla hjärtan och förstår alla uppsåt och tankar. Om du söker honom, låter han sig finnas av dig, men om du överger honom, då förkastar han dig för evigt."

Ingen annan vers i skrifterna har fört mig närmare min Fader i himlen än den här. Den vittnade för mig om att jag inte bara är en Guds dotter utan också att om jag söker honom så kan jag hitta honom. Den vittnade för mig om min gudomliga natur. I hjärtat hade jag inte blivit fullt omvänd till tanken att jag var ett Guds barn. Jag hade hoppats på att det var sant men kunde inte riktigt ta till mig tanken att han var en sådan kärleksfull himmelsk Fader. Jag kunde inte föreställa mig en varelse som kände till mina innersta tankar och förhoppningar. Jag kunde inte ta emot hans kärlek med tanke på mina brister och alla misstag jag hade gjort.

Skriftstället lärde mig mycket. För det första uppmanar David, som själv hade gjort många misstag, sin son Salomo att söka Herren och tjäna honom helhjärtat. Därigenom kan Salomo hitta Herren. När jag läste de

här orden väcktes en stark önskan inom mig att utveckla en personlig relation till min Fader i himlen. Jag lärde mig mer om min himmelske Faders kärleksfulla omsorg. Jag visste att jag, liksom David och Salomo, kunde hittas av honom. Vår relation växte. Det här skriftstället gav mig en formel att leva efter, och jag upptäckte att den var sann.

Jag upptäckte att min himmelske Fader känner mig personligen. Jag fortsatte studera det här skriftstället tills orden "HERREN rannsakar alla hjärtan" hade inpräntats i mitt sinne. Varje gång jag läste det viskade den Helige Anden till mig att min himmelske Fader känner till allting, till och med "alla uppsåt och tankar". Jag visste att han inte bara var min Skapare utan att han också var min kärleksfulle Fader, och jag var hans älskade barn. Jag hade äntligen accepterat att han känner mig. Han känner till mina innersta tankar, förhoppningar, drömmar, önskningsar, rädslor, avsikter och, vilket var viktigast för mig, mitt fantasirika sinne. Han känner mig så som mina föräldrar här på jorden känner mig, men ännu mer. Det var med de här insikt-erna som jag fick ett vittnesbörd om att jag är ett Guds barn. ■



**ÄLSKADE
DÖTTRAR TILL
VÅR HIMMEL-
SKE FADER**

"På första sidan i boken *Unga kvinnor: Personlig tillväxt*

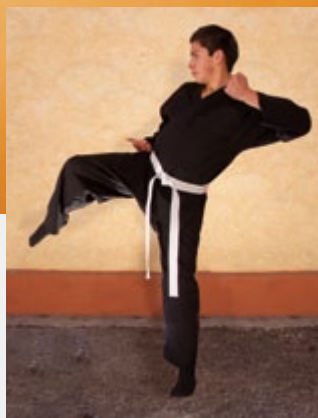
finner ni de här orden: 'Du är en älskad dotter till vår himmelske Fader och har förberetts för att komma till jorden i just denna tid i ett heligt och härligt syfte' [häfte, 2009, s. 1].

Systrar, dessa ord är sanna! De är inte påhittade i en saga! Är det inte förunderligt att veta att vår himmelske Fader känner dig, hör dig, vakar över dig och älskar dig med oändlig kärlek? Faktum är att hans kärlek till dig är så stor att han har gett dig det här jordelivet som dyrbar gåva, ett "Det var en gång", med en egen berättelse om äventyr, prövningar och möjligheter till storhet, ädelhet, mod och kärlek. Och härligast av allt: Han erbjuder dig en gåva bortom pris och förståelse. Vår himmelske Fader erbjuder dig den största tänkbara gåvan – evigt liv – och möjligheten och oändliga välsignelsen av ett eget 'lyckliga i alla sina dagar'.

Men en sådan välsignelse kommer inte gratis. Den ges inte bara för att du vill ha den. Den kommer bara om du förstår vem du är och vad du måste bli för att vara värdig en sådan gåva."

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, "Och så levde de lyckliga i alla sina dagar", *Liahona*, maj 2010, s. 124-125.

LÄR DIG MER, TILLÄMPA, **BERÄTTA**



Adam C. Olson
Kyrkans tidningar

Helaman Ayala tycker om ninjitsu (en japansk kampsport). Den här prästen från Hacienda församling i Tecamacs stav i Mexico City använder mycket av sin tid till att öva på det han har lärt sig. Hans vänner ber honom ofta visa dem olika tekniker.

Han tycker också om musik och har tagit några gitarrektioner. ”Men jag har inte så mycket tid till att öva”,

Tre uttryck ger dig nyckeln till hur du utför din plikt mot Gud.

säger han. "Så jag har inte lärt mig så mycket. Och jag kan inte spela så mycket för andra."

Helaman förstår hur viktigt det är att tillämpa vad man har lärt sig och visa eller berätta om det. "Det räcker inte att veta något. Man måste göra det", säger han. "Vi kan lära oss saker, men om vi inte tillämpar dem så har vi ingen nytta av dem. Och genom att visa det eller berätta om det så kan man vara säker på att man har lärt sig det."

Det är det han tycker om med det nya Plikt mot Gud-programmet. "Jag tycker om tanken att 'lära sig mer, tillämpa och berätta'", säger han. "Det har hjälpt mig mycket. Att få större kunskap och tillämpa den kunskapen har stärkt mitt vittnesbörd."

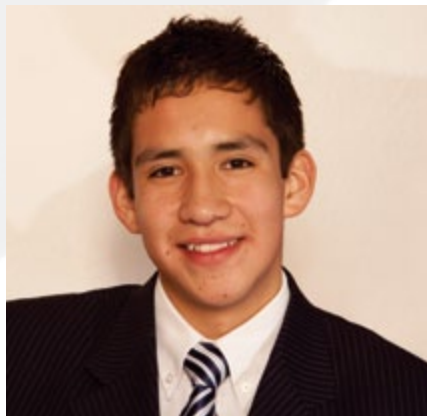
Han använder frälsningsplanen som exempel. Det är en lära han har hört om många gånger. "Men när jag själv studerade den såg jag kärleken som vår himmelske Fader har till oss. Den Helige Anden berörde mig och jag kände inom mig att det var sant. Jag började känna att han älskar mig så mycket att han sände sin Son."

Medan Helaman sätter upp och arbetar på sina mål i Plikt mot Gud-programmet uppskattar han stödet han får av sina föräldrar. "Mina föräldrar uppmuntrar mig. De påminner mig när jag glömmer och de frågar mig om jag har satt upp några mål", säger han.

Hans pappa, som är biskop för deras församling, hjälper honom

mycket. "Han hjälper mig förstå sådant som jag inte har förstått", säger Helaman. "Både pappa och mamma ger mig mycket stöd när det gäller sådant."

Helaman säger att målen som Plikt mot Gud-programmet ber unga män sätta upp är för deras eget bästa. Plikt mot Gud-programmet har stärkt hans tro och hjälpt honom stå emot frestelser. Det har också hjälpt honom förbereda sig för framtiden. "Häftet hjälper mig förbereda mig för att ta emot melkisedekska prästadömet och undervisar om mycket av det som



man behöver veta som missionär."

Helaman har haft framgång med ninjitsun genom att sätta upp mål för att lära sig mer, tillämpa det han lärt sig och visa det för andra, och på samma sätt vet han att "för att få framgång i livet så behöver vi sätta upp mål och planera för framtiden".

Med hjälp av Plikt mot Gud-programmet och sina föräldrar har Helaman fått en bra början. ■



FLIT OCH TILLIT

"För bara några veckor sedan såg jag hur en ny diakon började gå

längs flitens väg. Hans far visade mig en skiss som sonen ritat. Den visade varje bänkrad i deras kapell, hade ett nummer för varje diakon som skulle få uppdraget att dela ut sakramentet och vägen de skulle ta genom kapellet för att ge medlemmarna sakramentet. Fadern och jag log vid tanken på att en pojke, utan att bli ombedd, hade tagit fram en plan för hur han skulle lyckas i sitt tjänande i prästadömet.

I hans flit såg jag mönstret som lagts fram i det nya *Plikt mot Gud*-häftet. Det består av att lära sig vad Herren förväntar sig av en, ta fram en plan för hur man ska utföra det, handla enligt planen med flit och sedan berätta för andra hur erfarenheten har förändrat en själv och välsignat andra ...

Ni blir flitigare när ni känner vidden av det förtroende Gud har givit er. Det finns ett budskap till er från första presidentskapet i häftet *Plikt mot Gud*: "Vår himmelske Fader har stor tillit till och stort förtroende för dig och han har en viktig mission för dig att utföra. Han hjälper dig när du vänder dig till honom i bön, lyssnar efter Andens maningar, följer buden och håller förbunden som du har ingått" [*Min plikt mot Gud: För aronska prästadömsbärare* (häfte, 2010), s. 5]."

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, "Verka med all flit", *Liahona*, maj 2010, s. 60, 61.

Plikt mot Gud med PAPPA

Paul VanDenBerghe

Kyrkans tidningar

Behöver du hjälp med Plikt mot Gud-programmet? Den finns i närheten.

Efter att ha hört om det nya *Plikt mot Gud*-häftet på en brasafton förra året var Aleks Miller — president för diakonernas kворum i North Shores församling i Vancouvers stav i British Columbia, Kanada — ivrig att börja. Han och hans pappa gjorde upp ett schema där de skulle träffas varje söndag och arbeta på en del av häftet tillsammans.

”Pappa och jag sätter oss ner varje vecka och tittar igenom en del av häftet”, säger Aleks. ”Vi börjar med en bön och sedan lär vi oss om det som står i häftet och läser skriftställena. Vi besvarar frågorna och skriver ner hur vi kan tillämpa det vi lärt oss.” Aleks berättar ofta för sin mamma vad han och hans pappa arbetar på. ”Jag pratade med mamma om sakramentet och vad sakramentsbönerna betyder, och så skrev jag ner lite tankar om hur jag som diakon kan göra sakramentet mer meningsfullt för henne.”

Efter bara några veckor med de här Plikt mot Gud-mötena med sin pappa lade Aleks märke till att det hände saker i hans liv. ”Det känns jät-tebra att göra det”, säger han. Att sätta



DIN FRAMTID KALLAR

”Aktivt tjänande inom aronska prästadömet förbereder er unga män att få melkisedekska prästadömet, att verka som missionärer och att vigas i det heliga templet.

Ni kommer för alltid att minnas era rådgivande för aronska prästadömetets kворum och era bröder i kворumet ...

Unga män inom aronska prästadömet, er framtid kallar, förbered er för den. Må vår himmelske Fader alltid vägleda er när ni gör det. Må han vägleda oss alla när vi strävar efter att hedra det prästadöme vi bär och att ära vår kallelse.”

President Thomas S. Monson, ”Att göra sin plikt det bästa är”, *Liahona*, nov. 2005, s. 59.

sig ner med pappa är inte det första Aleks vill göra på en söndagseftermiddag, ”men när vi väl har satt igång att lära oss och läsa tillsammans blir jag mycket gladare och tycker att det är roligt att göra det”.

Aleks har satt upp nya mål och får större kunskap om evangeliet medan han studerar och lär tillsammans med sin pappa. ”I en av delarna i *Plikt mot Gud*-häftet står det att vi ska studera fem ämnen i *Vägledning för de unga* och sedan skriva ner ett mål för varje ämne så att vi kan bli bättre på det”, förklarar Aleks. ”Jag valde ärlighet. Så ett av mina mål är att berätta för mina föräldrar när jag gör något som är fel i stället för att bara hålla det för mig själv.”

Ett annat ämne Aleks valde var utbildning. ”Mitt mål var att kunna vara i skolan en hel månad utan att vara störig i klassen så att jag skulle hinna med allt skolarbete där och slippa ta hem läxor. Det går ganska bra, och nu har jag en massa extra tid.”

Nu uppmuntrar Aleks alla diakonerna i kворumet att arbeta på Plikt mot Gud-programmet. Och han ger samma råd till alla andra unga män som funderar på att öppna sitt häfte och sätta igång: ”Bara gör det”, säger han. ”Om du tycker det är svårt att börja själv kan du göra som jag och be din pappa göra det tillsammans med dig.” ■

Jag ringde mitt KVORUM

Mark Tensmeyer

Jag tjänade en familj i min församling och behövde hjälp med att få allting gjort.

En lördagseftermiddag fick jag ett telefonsamtal från pappan i familjen där jag var hemlärare.

"Jag undrade om du kunde vara barnvakt medan Cindy och jag besöker hennes mormor", frågade broder Stevens (namnen har ändrats).

"Hon har inte mått så bra och vi tror att det kan vara sista gången vi träffar henne."

Jag försäkrade broder Stevens om att jag var glad att hjälpa till. "Vad bra!", sade han. "Och om det går vore det bra om du kunde städa upp lite i huset eftersom det är vår bröllopsdag idag."

När jag kom dit gav broder och syster Stevens mig en påse mikronudlar och en lista över vad som behövde göras i huset. Sedan åkte de iväg. Jag hade en stark känsla av att jag borde göra mer än bara vara barnvakt. Det här var en tuff dag för dem och jag ville göra den lite bättre. Jag bestämde mig för att göra alla sysslorna på listan och ännu mer, bland annat att diska och att klippa och kantklippa gräsmattan.

Naturligtvis kunde jag inte göra allt det där och samtidigt ta hand om tre barn på tre timmar, så jag tänkte att jag borde ringa några av medlemmarna i mitt prästkvorum. Det

var bara ett problem: Jag var inte exakt kompis med killarna i mitt kvorum. Vi kom bra överens, men förutom kyrkan hade vi inte mycket gemensamt. Vi gick i olika skolor och jag såg dem sällan utom när det var aktiviteter i kyrkan. Det kändes pinsamt att ringa dem om något som det här.

Jag ringde Unga mäns president och frågade om han kunde be några av killarna att hjälpa till. Han svarade vänligt att han bara var rådgivande och sade att jag skulle ringa Peter, förste assistenten till biskopen, som var kallad att hjälpa mig med mina prästadömsuppgifter. Det var exakt det jag var rädd för att han skulle säga.

Jag var nervös och tvekade lite när jag ringde Peter och frågade om han kunde komma. "Javisst", sade han. "Scott och Kevin är här så jag tar med dem också."

Tillsammans klippte och kantklippte vi gräsmattan, diskade och städade upp i huset. Broder och syster Stevens kom hem precis när vi var klara.

Den upplevelsen lärde mig att prästadömskvorumen är förenade i tron på Jesus Kristus och i tjänande, oavsett skillnader när det gäller intressen, personlighet eller bakgrund. ■



ETT STÖRRE MÅL

Att be andra följa med på aktiviteter i kyrkan är ett bra sätt att utföra vår prästadömsplikt att "inbjuda alla att komma till Kristus" (L&F 20:59).

Nereida Santafe de Salinas

Vår stav, San Cristóbal's stav i Venezuela, bestämde sig för att organisera en fotbollsturnering för bärarna av aronska prästadömet. Aktiviteten hade mer än ett syfte, bland annat att stärka kamratskapet och de olika prästadömskvorumen.

Stavsledarna sade att det bara var de unga männen i varje församling eller gren som kunde delta och att de skulle uppmuntra nya och mindre aktiva medlemmar att vara med så att de kunde få fullständiga lag i varje åldersgrupp. I vår församling, Táriba församling, hade vi bara två diakoner, en lärare och några präster.

Ett lag byggs upp

Min son José Francisco, som vi kärleksfullt kallar "Junior", tillhörde diakonernas kvorum tillsammans med sin gode vän Oscar Alejandro. Det var tydligt att det inte fanns tillräckligt med pojkar för att de skulle kunna delta i fotbollsturneringen. Därför arbetade de med missionärerna och församlingsledarna för att hitta alla

mindre aktiva ungdomar. Varje vecka arbetade de på att söka upp dessa unga män, uppmuntra dem och vinna deras tillit. Tack vare dessa två 12-åriga pojkars ansträngningar fick de ihop tillräckligt med unga män för att bilda ett lag. Ett av underverken som kom av deras ansträngningar var att vår församling fick fler aktiva ungdomar!

Under veckan hämtade de upp sina nya vänner och tränade på en fotbollsplan för allmänheten. Det krävde mycket av dem och de var alltid trötta. De unga männen fick inte mycket handledning eller strategihjälp, men de lät sig inte stoppas. De var glada att kunna göra det de gjorde.

Turneringen börjar

Slutligen kom turneringens första dag. Vårt tappra lag med diakoner kom till stavscentret. Det var inte många supportrar där och det fanns ingen tränare som kunde hjälpa dem. Inte heller hade de några enhetliga lagkläder som de flesta av de andra lagen hade. Men de spelade med

entusiasm, enighet och kärlek.

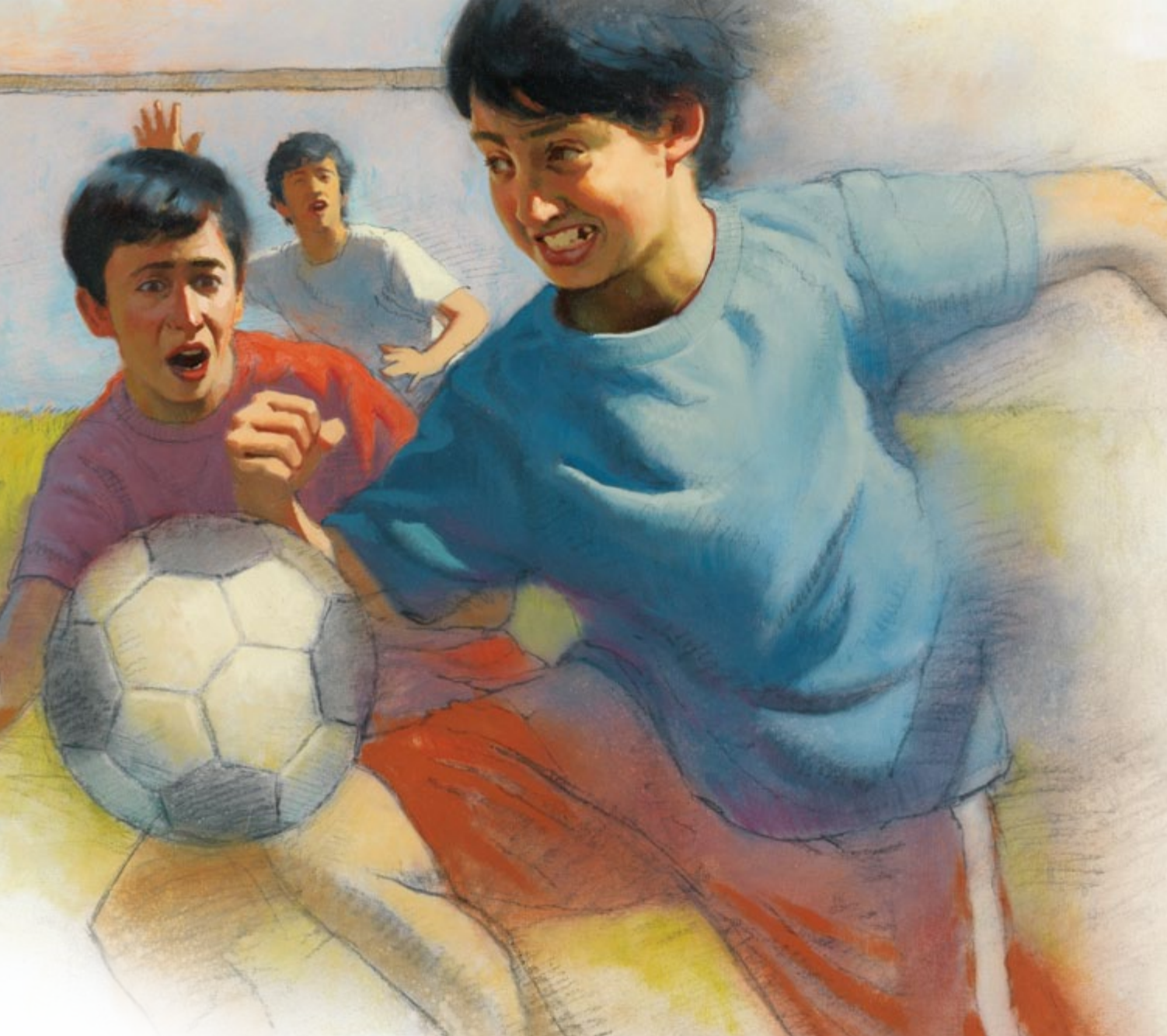
De förlorade stort i den första matchen. Men de gav inte upp, och hela staven började uppmuntra dem och säga att pojkarna från Táriba församling var sådana bra exempel.

Junior var målvakt. Han vaktade målet med sådan iver att bollarna han blockerade gav honom blåmärken på händerna. På kvällen när han hade kommit hem sade han att hans händer verkligen gjorde ont och att han behövde ett par handskar. Vi tog av våra sparpengar för att kunna köpa honom ett par handskar. Men vi hade inte råd att köpa handskarna som fanns i sportaffären så vi köpte ett par trädgårdshandskar. Han tog tacksamt emot dem.

Jag vet inte varifrån hans lag fick motivationen att fortsätta. De låg sist i rangordningen men fortsatte spela.

Slutligen var det dags för slutspel. På grund av bristen på diakoner i staven fick denna djärva grupp spela i finalen, men de spelade mot ett vältränat lag vars tränare var en





mycket bra spelare. Han hade tränat mycket med sitt lag. De låg först i turneringen. De hade matchande lagkläder och visade på en disciplin som kommer av mycket träning. Deras tränare var troligen säker på att de skulle vinna matchen eftersom min sons lag inte var så bra.

Min make hade just kommit tillbaka från en resa så han bestämde sig för att hjälpa diakonerna. Han uppmuntrade dem, han gav dem några råd, och överraskande nog vann de. Sedan ställdes de inför det andra stavslaget. Våra unga män vann igen!

När matchen var slut applåderade alla. Publiken kunde knappt fatta att de unga männen kunde vinna diakonernas kategori och komma på tredje plats i staven för hela aronska prästadömet.

De uppnådde sina mål

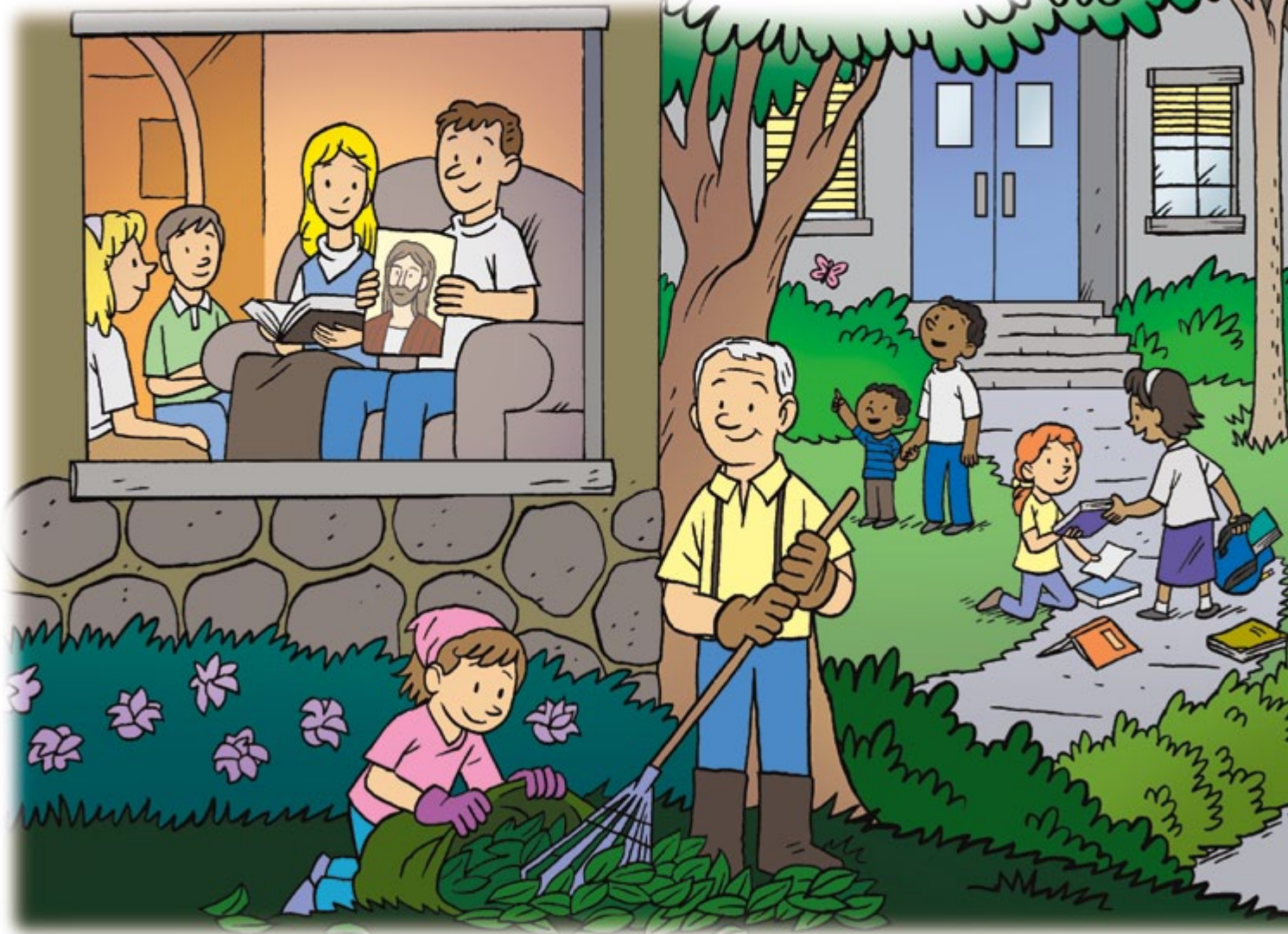
Den här upplevelsen lärde oss principer och eviga sanningar som

skulle vara till hjälp för oss i livet. Stavens unga män var exempel på kärlek, aktivering, uthållighet, entusiasm och lagsamarbete. De visade vad det verkliga ändamålet med aktiviteten var. De skapade vänskapsband med andra. ■

Bygg upp din familj

Har du någon gång tänkt på alla familjer som du är en del av? Alla familjerna som beskrivs på de här sidorna är viktiga och hjälper dig att växa. För varje familj finns det två bilder här nedanför som visar ett sätt du kan bygga upp din familj på.

"Varje dag jag arbetar hårt: Jag bygger min familj" ("Min eviga familj", Programförslag för samlingsstunderna och barnens medverkan på sakramentsmötet 2009, s. 10–11).



VÅR HIMMELSKE FADERS FAMILJ

Du har fullkomliga, odödliga himmelska föräldrar som älskar dig oändligt mycket och som vet allt vad som händer i ditt liv. Du kommer alltid att tillhöra den familjen, och det kommer också alla andra av vår himmelske Faders andebarn att göra. Det betyder att varje person på jorden är din andebror eller andesyster.

DIN FAMILJ

Det här är personerna du känner bäst — din mamma, din pappa och dina bröder och systrar. Vår himmelske Fader satte dig i en familj så att du skulle ha människor som älskar dig, undervisar dig och hjälper dig att växa.

DIN STORFAMILJ

Far- och morföräldrar, kusiner, fastrar och mostrar, farbröder och morbröder tillhör din storfamilj. Den ger dig ännu fler personer att älska!



DIN FRAMTIDA FAMILJ

Personen som du gifter dig med en dag och barnen ni får blir en del av denna mycket viktiga familj. Planera att besglas i templet och följ evangeliet i ditt hem så att din familj kan vara tillsammans för evigt.

DIN FAMILJ I KYRKAN

Medlemmarna i din församling eller gren är som familjemedlemmar som bryr sig om och försöker hjälpa varandra. Medlemmarna i kyrkan kallar varandra för "broder" och "syster" eftersom de har döpts in i Jesu Kristi evangelium. Alla kyrkans medlemmar över hela världen är en enda stor familj! ■

Jag förbereder mig för att utföra dop för de döda

Elyssa J. Kirkham

När du är 12 år gammal har du möjlighet att besöka templet och döpas och konfirmeras för personer som har dött utan att ha fått möjlighet att ta emot evangeliet. Här är några förslag på vad du kan göra för att förbereda dig för att komma till templet och känna den Helige Anden där.

Hur man förbereder sig

- Ha tro på Jesus Kristus. Döpas och konfirmeras som medlem i hans kyrka. Pojkar måste ha aronska prästadömet.
- Hålla buden och göra bra val. Omvända sig när man har gjort något fel.
- Ha en intervju med biskopen eller grenspresidenten. Om du är värdig ger han dig en tempelrekommendation med begränsad användning.
- Hjälpa till att släktforska så att du kan ta med dig släktnamn till templet om så är möjligt.
- Studera skrifterna och kyrkans tidningar (till exempel oktobernumret 2010 av *Liahona*) som hjälper dig förstå mer om tempeltjänst.

På själva dagen

- Ta på dig dina söndagskläder. Var ren och prydlig.
- Läs skrifterna eller kyrkans tidningar, eller lyssna på upplyftande musik.
- Be om att få känna den Helige Anden när du är i templet.
- Ta inte med dig böcker, elektroniska apparater eller musik på vägen till templet som inte hjälper dig att ha en vördnadsfull känsla.

I templet

- Du kommer att få vita kläder som du ska byta till. Vitt är en

symbol för renhet.

- Vid dopbassängen får du kanske se andra som döps för de döda.
- Medan du väntar kan du be och begrunda. Templet är en särskild plats där du kan komma närmare din himmelske Fader.
- Du konfirmeras för personer som redan har fått dop utfört för sig.
- Tänk på dem som du döptes och konfirmerades för och vilka välsignelser som nu finns tillgängliga för dem tack vare din tempeltjänst. ■



Evangeliet gör oss glada

"Vi skall glädjas i Herren. Ja, vi skall fröjda oss, ty vår glädje är full" (Alma 26:16).



Från en intervju med äldste Carlos A. Godoy i de sjuttios kvorum; av Jacob Fullmer



När vi kom dit såg vi några medlemmar som lekte en enkel lek. De såg så glada ut, och det fångade min uppmärksamhet. **"Varför är de så glada?"** undrade jag.

Jag fick veta det när jag fick undervisning av missionärerna och döptes. Lycka kommer inifrån. Min omvändelse förändrade mitt liv, mina barns liv och generationer framåt och bakåt.

Det man gör som strider mot kyrkans lära ger ingen glädje. Det ger dig kanske ett skratt eller en stunds spänning, men den riktiga glädjen finns i evangeliet.

Även om dina vänner kanske retar dig ibland så beundrar de dig för att du håller fast vid dina principer.

Dina föräldrar älskar dig. De ber dig inte att göra saker för att vara stränga mot dig. De gör det för att de vill skydda dig.

Var alltid tacksam för dina föräldrar, för evangeliet och för glädjen det ger dig i livet. ■

När jag var 14 år låg min skola på andra sidan vägen från ett av kyrkans kapell. Jag såg män i vita skjortor gå in och ut ur den stora byggnaden. Jag undrade vad de gjorde därinne.

En dag ville mina vänner och jag spela fotboll, men det fanns ingen plats på skolgården. Någon

sade: "Vi kan spela utanför kyrkan. De har en fin gräsmatta som vi kan spela på." Det var min första kontakt med kyrkan - utanför kapellet.

Två år senare bjöd en av mina bröders vänner med min syster till kyrkan, och jag följde med henne. Jag var ivrig att äntligen få veta vad de gjorde inne i kyrkan.

MED BÖN FÖR SVINER SNART RÄDSLÅ OCH SMÄRTA

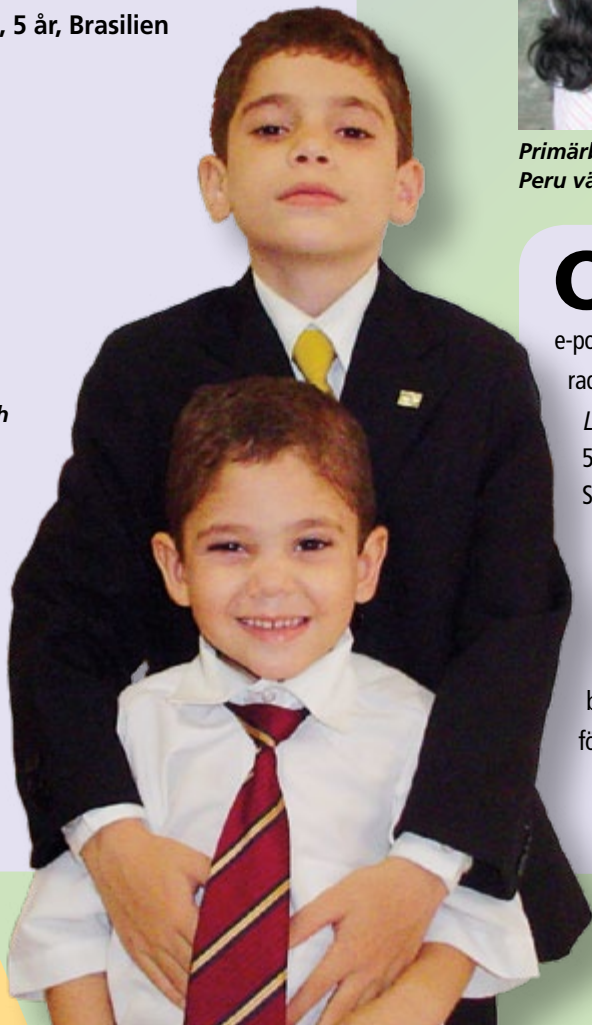
En söndag kom en sjuk katt in i vårt hus. Den jamade högt och konstigt och ville inte gå ut ur huset. Jag var rädd för katten så jag bestämde mig för att be. När jag hade avslutat bönen hade mamma fått ut katten ur huset.

Mamma har precis haft en operation som gjorde ont. Jag bad ivrigt om att operationen skulle gå bra. När hon kom hem från sjukhuset såg jag att hon grät, och hon sade att det gjorde ont. Jag frågade om hon ville att jag skulle be en bön, och hon sade ja. Jag knäböjde och bad min himmelske Fader att hon inte skulle ha ont längre. När jag hade avslutat bönen log mamma och gav mig en kram och en puss.

Jag vet att min himmelske Fader är kärleksfull och snäll, och jag vet att när jag är rädd eller har ont så kan jag be till honom så försvinner snart rädslan eller det onda.

Helaman F., 5 år, Brasilien

**Helaman och
hans bror
Ezra, 10 år**



Milagros T., 11 år, Peru



Guo J., 10 år, Taiwan



Primärbarnen i Tumáns församling i Pomalca stav i Peru väntar vördnadsfullt på att Primär ska börja.

Om du vill skicka in en teckning, ett foto, en upplevelse, ett vittnesbörd eller ett brev till Vår sida, skicka den då med e-post till liahona@ldschurch.org och skriv "Our Page" på ämnesraden. Eller skicka den med vanlig post till:

Liahona, Our Page
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Varje bidrag måste innehålla barnets fullständiga namn, kön och ålder (måste vara mellan 3 och 12 år) samt föräldrarnas namn, församling eller gren och stav eller distrikt samt ett skriftligt tillstånd från föräldrarna (e-postmeddelande går bra) att publicera barnets foto och bidrag. Brev kan komma att förtydligas eller förkortas.

**”Man är aldrig
vilse när man
ser templet.”**

Äldste Gary E. Stevenson i de sjuttios kворum, ”Heliga hem, heliga tempel”, *Liahona*, maj 2009, s. 101.

ILLUSTRATION JIM MADSEN



Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

Evangeliet ska predikas **I HELA VÄRLDEN**



Ana Maria Coburn och
Cristina Franco

”Detta evangelium skall predikas för alla nationer, släkten, tungomål och folk” (L&F 133:37).

Har du tänkt på att det bara är några få personer i världen som har de välsignelser du har därför att du tillhör Jesu Kristi sanna kyrka? Många vet inte att de är vår himmelske Faders barn och att de kan be till honom och han svarar. De vet inte vilka välsignelser de kan få tack vare evangeliet. Vår himmelske Fader vill att vi ska berätta om evangeliet för alla.

Eftersom det finns så många människor som behöver höra evangeliet kallas missionärer att tjäna i olika delar av världen. Missionärerna undervisar folket om vad de behöver veta och göra för att kunna återvända och bo hos vår himmelske Fader och Jesus.

President Thomas S. Monson har sagt att du kan förbereda dig för att vara missionär nu, fastän du är liten. Du kan bjuda med dina vänner

till kyrkan, aktiviteter eller familjens hemafton. Det bästa sättet att vara missionär på just nu är att visa kärlek och vara ett gott exempel för dina vänner.

Aktivitet

Klistra fast sidan 65 på tjockt papper och klipp ut de 16 korten. Lägg korten med framsidan nedåt på ett slätt underlag. Turas om att vända på två kort åt gången och försök hitta orden och bilderna som passar ihop. Medan du leker den här leken kan du tänka på vad du kan göra för att vara missionär nu. ■

**TA MED DIG
EN VÄN TILL
PRIMÄR**



**VÄLJ DET
RÄTTA**



**"DETTA
EVANGELIUM
SKALL
PREDIKAS
FÖR ALLA
NATIONER."**



ÄLDSTER



**KVINNLIGA
MISSIONÄRER**



DOP



SKRIFTERNA



**MISSIONÄRS-
SKOLA**



"I hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje" (Apg 2:46).

Middagsleken

Rene Riding

Baserad på en sann berättelse

Joseph och hans familj kände den kryddiga doften av spagettisås när de satte sig ner för att äta söndagsmiddag. Pappa bad bönen och alla runt bordet började ta för sig av maten.

"Vi leker filmcitat!" utbrast Joseph.

Filmcitat var hans favoritlek runt matbordet. Hans mamma och pappa och hans två systrar Jill och Julia tyckte också om leken. En person citerade något från en film som familjen hade sett. Sedan skulle man se vem som först kunde gissa vilken film citatet kom från.

"Vi borde kanske leka en annan lek", sade mamma. "Eftersom det är söndag kanske vi borde leka skriftcitat."

"Vad är det?" frågade Joseph.

"Jag tänker på ett citat från skrifterna och ni ska försöka gissa vem som sade det", sade mamma.

"Det låter tråkigt", sade Joseph. "Förresten kan jag inga citat från skrifterna."

"Jag vill börja!" sade Jill. "Jag skall gå och göra det som Herren har befallt."


Julia räckte upp handen.

"Nephi sade det!"

"Rätt gissat, Julia.

Nu är det din tur att tänka på ett",
sade Jill.





”Få se nu ... Okej, försök komma på den här om ni kan: ’Denne är min älskade Son. Hör honom!’”

Den här gången var det pappa som räckte upp handen. ”Det var det vår himmelske Fader sade till Joseph Smith i den heliga lunden.”

”Just det”, sade Julia. ”Bra, pappa!”

Joseph reste sig sakta upp i sin stol.

”Jag vill försöka komma på en riktigt svår en”, sade pappa. ”Vad säger ni om den här: ’Släpp mitt folk.’”

Joseph räckte upp handen. ”Det var ju Mose som sade det. Den var lätt.”

”Just det. Nu får du tänka på något”, sade pappa.

Joseph vilade hakan i handen. Sedan log han brett när han kom ihåg primärlektionen tidigare på dagen. Syster Morris hade berättat om när Jesu lärjungar hade försökt hindra några barn att komma fram till honom. ”Låt barnen komma till mig”, sade Joseph.

Julia räckte upp handen igen. ”Jesus sade det.”

”Rätt gissat!”

De lekte tills alla hade ätit klart.

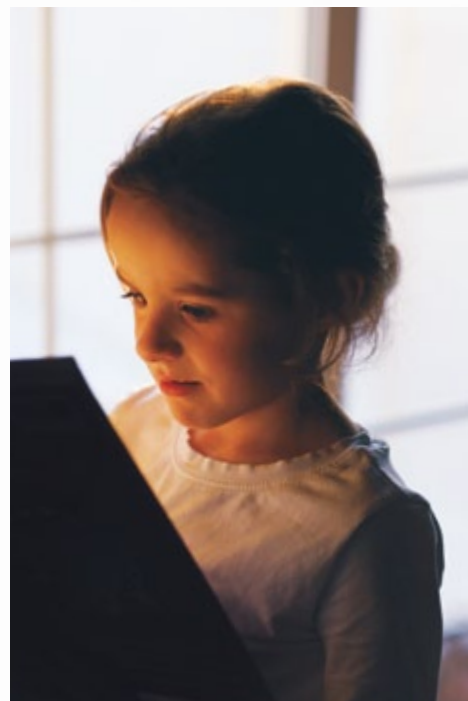
Senare på kvällen när mamma stoppade om Joseph i sängen, sade han: ”Den där leken var faktiskt inte så tråkig.”

”Du kom ju att tänka på ett jättebra skriftställe idag”, sade mamma.

”Tack. Kan vi leka den leken igen nästa söndag?”

”Det låter som en jättebra idé”, sade mamma. Hon gav honom en kram och en puss och gick ut ur rummet.

Joseph kurade ihop sig under täcket och log. En ny söndagstradition hade börjat. ■



Bekanta er med den undervisning som skrifterna skänker ... Studera dem som om de talade till just dig, för det gör de.”

President Thomas S. Monson, ”Var ditt bästa jag”, *Liahona*, maj 2009, s. 67, 68.

HUR MAN LEKER SKRIFTCITAT

Här är tre olika sätt att leka skriftcitat på:

- Man kan leka som Josephs familj gjorde och säga vem det var som sade citatet.
- Man kan gissa vilken bok i skrifterna som citatet kommer från. ”Jag skall gå och göra det som Herren har befällt”, till exempel, kommer från Första Nephi.
- Säg en bok i skrifterna och låt de andra nämna ett citat eller en berättelse från den boken. Ethers bok, till exempel, innehåller berättelsen om när Jarediterna färdades över havet.



Jesus lär oss hur vi ska **behandla andra**



SAMARITER

Det samaritiska folket bodde i ett område väster om Jordanfloden. En del av deras förfäder var judar. Samariterna dyrkade Jehova men hade ändrat på några av buden. Judarna tyckte att de var bättre än samariterna.

Diane L. Mangum

Judarna och samariterna kunde inte hålla sams. Judarna tyckte inte om folket som bodde i Samarien. De tyckte att de var bättre än **samariterna** och försökte undvika att färdas genom deras land. Om de såg några samariter så pratade de inte med dem.

Men Jesus lärde att vi ska behandla andra precis så som vi vill att de ska behandla oss. Kan det betyda att vi ska vara vänliga mot andra fastän vi inte känner dem eller fastän de är samariter?

Jesus sade till folket att de skulle älska sin nästa. Men är en nästa bara någon som bor i närheten eller någon som är som dig? Jesus återgav en berättelse för att hjälpa folket förstå hur de skulle behandla andra.

I berättelsen färdades en judisk

man på vägen från Jerusalem till Jeriko. Det var en farlig väg som gick över branta berg. Tjuvar gömde sig ofta bakom stora stenblock och försökte stoppa dem som färdades där och stjäla från dem.

Tjuvarna attackerade mannen och skadade honom svårt. De tog hans kläder och lämnade honom vid sidan av vägen för att dö.

En **präst** som kom gående på vägen såg den skadade mannen. Men han skyndade över till andra



PRÄSTER OCH LEVITER

Präster och leviter var judiska män som tjänade i templet. De skulle vara rättfärdiga och vara ett gott exempel för andra.

DEN GYLLENE REGELN

Jesu lära att allt vi vill att andra ska göra mot oss ska vi göra mot dem kallas den gyllene regeln. När vi följer den regeln är vi glada och kan hjälpa andra att också vara glada.



sidan av vägen och fortsatte.

Sedan kom en **levit** förbi och såg den skadade mannen. Han gick också över till andra sidan och skyndade förbi, utan att stanna för att hjälpa mannen.

Till sist kom en man från Samarien förbi. När han såg den judiske mannen som hade attackerats kände han medlidande med honom och stannade för att hjälpa honom.

Samariten tvättade och band om mannens sår, satte honom på sin

åsna och tog honom till ett värds-
hus där han kunde vila och få mat.
Samariten betalade värdshusvärderna
för att ta hand om den skadade
mannen tills han blev frisk.

Samariten var vänlig och barm-
härtig mot den skadade mannen.
Han behandlade honom som sin
nästa.

Jesus vill att vi ska behandla
andra så som den barmhärtige
samariten gjorde. ■

Från Lukasevangeliet 10:25–37.

Jag **ber** Jacob följa med

Chad E. Phares

Baserad på en sann berättelse

"Om ni därför har en önskan att tjäna Gud, är ni kallade till verket" (L&F 4:3).



3. Eric och Jacob hade roligt i kyrkan. De lärde sig om bön och sjöng sånger på samlingsstunden. Eric var glad att han hade bjudit med Jacob.



4. Nästa söndag ringde Eric till Jacob igen.



5.



6.



7. Eric ringde Jacob igen söndagen därpå.

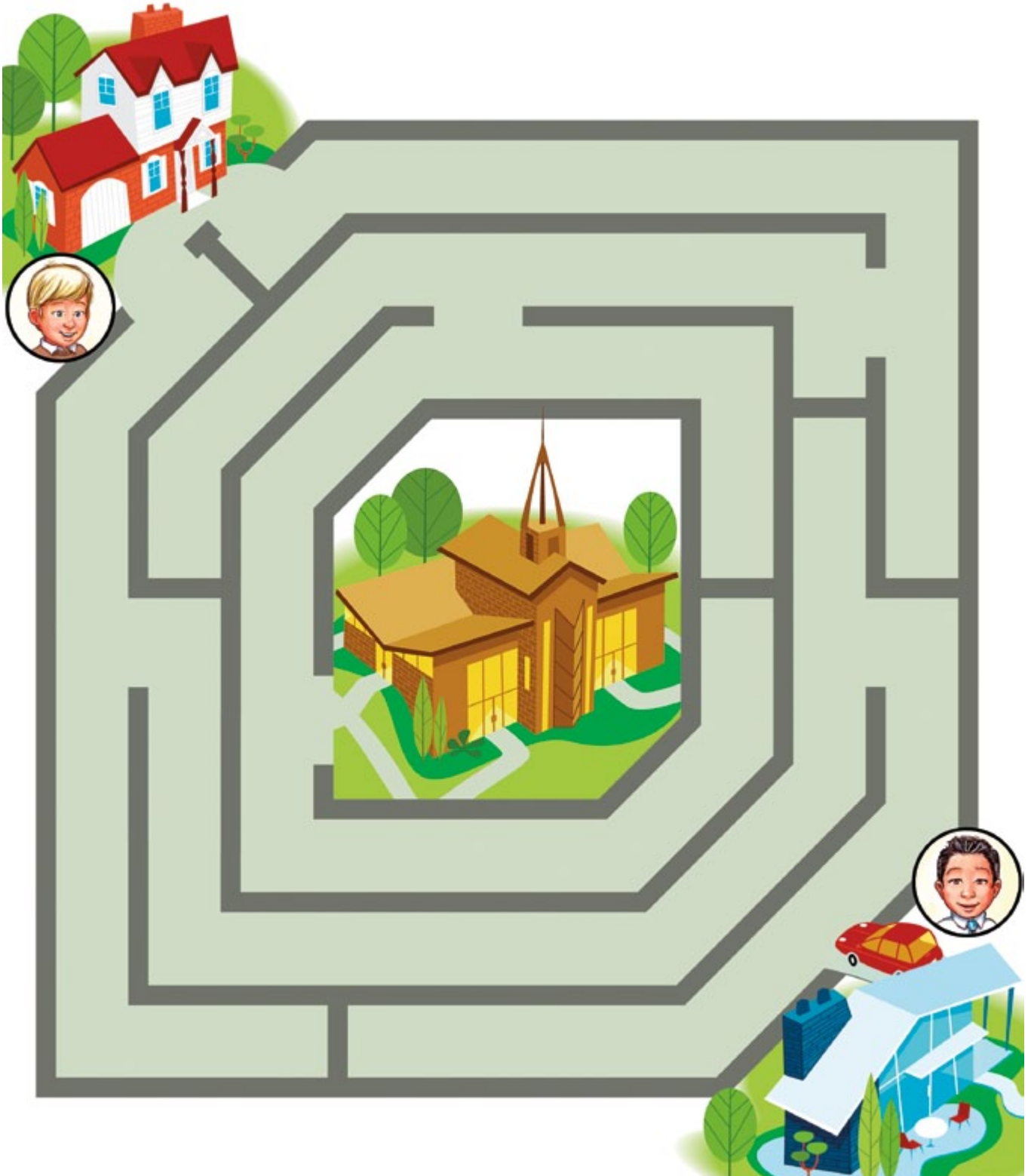


8. Eric var glad att Jacob följde med honom till kyrkan igen. Eric visste att Jacob kunde välja själv om han ville komma till kyrkan eller inte, men han bestämde sig för att han alltid skulle bjuda med Jacob så att han fick chans att välja.



Vägen till kyrkan

Eric och hans familj ska hämta Jacob och ta med honom till kyrkan. Hjälp Eric hitta vägen till Jacobs hus och sedan till möteshuset.



Min nya kamrat

Val Chadwick Bagley



Pojken på den här bilden frågar en annan pojke om han vill leka med honom och hans vänner. Se om du kan hitta följande saker som är gömda i bilden: Plåster, banan,

väckarklocka, kam, knäckt ägg, krita, kopp, kuvert, fisk, fiskespö, stega, nyckelpiga, målarpensel, högaffel, tenn racket, tandborste, armbandsklocka och mask.

Kallad att tjäna: **Du**

Heather Whittle Wrigley

Kyrkans tidningar

Första presidentskapet för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har bett alla kyrkans enheter att fira 75-årsdagen för kyrkans välfärdsplan genom att organisera sin egen tjänandedag under 2011.

I ett brev från första presidentskapet står: "Tjänandet kan utföras när som helst under resten av året, och omfattningen kan variera beroende på vilken typ av tjänande det gäller".

Kallelsen att tjäna kom som en följd av president Henry B. Eyrings tal på lördagsmorgonens session under aprilkonferensen.

"[En] känsla av enighet [kommer att] förstärka den goda verkan av ert tjänande", sade president Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet. "Och känslan av enighet i familjer, kyrkan och samhället kommer då att växa och finnas kvar långt efter att projektet avslutas" ("Tillfällen att göra gott" *Liahona* och *Ensign*, maj 2011, s. 25).

Första presidentskapet gav några riktlinjer för medlemmar som planerar tjänandeprojekt, till exempel att inbjuda allmänheten och heltidsmissionärer att engagera sig och utforma projekt som familjer och individer kan delta i. Att publicera projekten för att öka medvetenheten och intresset uppmuntrades också.

Många församlingar, grenar, distrikt och stavar har redan följt uppmaningen. En del tjänandegrupper tog på sig gula Mormon Helping Hands-tröjor, medan andra bara kavlade upp ärmarna, men mängden tjänande som utförts, alltifrån att ge blod till att snygga till offentliga byggnader, har varit överväldigande.

Äldste Walter F. Gonzáles i de sjuttios presidentskap ansvarar för kyrkans angelägenheter i området Nordamerika Sydöst. Han uppmanade första gången alla församlingar i området att ge en dag av tjänande 2009.

Varje år sedan dess har medlemmar i södra USA organiserat årliga tjänandedagar. Äldste Gonzáles säger att han är glad att se att församlingar i hela kyrkan får den möjligheten i år.

"Vi tjänar för att det är en kristuslik egenskap, och det är en möjlighet att bli lite mer lik honom, att utveckla en tjänstvillig *attityd* — en vana att tjäna på ett naturligt sätt", säger han. "När vi tjänar utan avseende på religion eller kyrkosamfund eller ursprung, blir våra hjälpande händer förenande händer som utvecklar samarbetet i samhället.

I Jacksonville i Florida, USA valde elva församlingar att följa uppmaningen att tjäna genom att donera mat och ge blod den 16 april. Ett flertal av kyrkans möteshus användes som avlämningsplatser för matdonationer, medan andra användes till blodgivning.

Medlemmar i Jonesbro församling i Georgia i USA som kunde hantera en motorsåg, samlades den 14 maj på Stateley Oaksplantagen, den legendariska inspelningsplatsen för filmen *Borta med vinden*, för att såga bort avbrutna grenar.

Sista veckan i april gick sista dagars heliga i Kalifornien och Hawaii i USA samman med volontärer från samhället för den årliga Mormon Helping Hands-dagen.

I San Diego i Kalifornien hjälpte 150 volontärer till med att rengöra 3000 gravstenar på Fort Rosecrans Memorial Park, en kyrkogård för krigsveteraner.

Sista dagars heliga i Palos Verdes i Kalifornien, slog sig ihop med den ideella organisationen "Clean San Pedro" för att sopa och göra rent gator och trottoarer i centrala San Pedro. Tillsammans samlade de in nästan ett ton bråte och skräp.

Ordföranden för Clean San Pedro, Steve Kleinjan, säger: "Vi älskar att arbeta tillsammans med den här kyrkan. De har alltid så många som ställer upp som volontärer."

Medlemmar i Charlotte North Carolinas södra stav i USA svarade på första presidentskapets Uppmaning om en tjänandedag under 2011 genom att tillsammans med en lokal välgörenhetsorganisation starta en "Välkommenkorg"-kampanj.



Redaktörens anmärkning:

Kyrkans välfärdsavdelning samlar in berättelser från medlemmar som deltar i en tjänandedag under 2011 som svar på första presidentskapets uppmaning. För att dela med dig av dina erfarenheter, gå till providentliving.org, klicka på **75 Years of Self-Reliance and Service**, sedan på **Day of Service** i den vänstra marginalen, sedan på **share**-knappen under "Share your Service Activity".



Mer än 2000 papperskassar med en lista över välbehövliga saker placerades ut i staden. En vecka senare lade nästan 130 volontärer ner 150 timmar på att samla in kassarna och skänka sakerna till familjer som hade gått från hemlöshet till ett nytt boende.

Primärbarn från församlingen gjorde skyltar till familjerna där det stod: "Välkomna hem."

I Georgia i USA samlades Griffin församling söndagen den 21 maj för att storstäda in- och utsidan på det lokala härbärgat, "House of Hope".

I Clinton i Missouri, USA, träffades sista dagars heliga för att snygga till Jackson Zoo genom att sköta om blomrabatter, måla och reparera utrustning.

Äldste Gonzáles betonar att medlemmars tjänande kommer att välsigna både de som tillhör kyrkan och de som inte gör det.

"Det finns så många olika sätt att tjäna och skapa relationer i samhället", säger han. "Och då vi tjänar andra kommer vi också att se Herrens hand i medlemmarnas liv." ■

**Medlemmar i
Kalifornien i USA
städar sin stad.**

Kyrkan restaurerar platsen för prästadömet återställelse

Första presidentskapet har annonserat planer på att restaurera en historisk plats tidigare känd som Harmony (nära dagens Susquehanna) i Pennsylvania, USA, där profeten Joseph Smith översatte stora delar av Mormons bok och där Johannes döparen återupprättade aronska prästadömet 1829.

Projektet kommer att innefatta uppförandet av historiska byggnader och en gårdsmiljö i Harmony såväl som monument över återupprättandet av aronska prästadömet och melkisedekska prästadömet 1829. Första spadtaget väntas tas 2012 och projektet kommer att ta två år att genomföra.

Harmony i Pennsylvania var platsen där Joseph Smith översatte stora delar av Mormons bok mellan 1827 och 1830. Där fick profeten ta emot femton av de tidigaste uppenbarelserna som finns nedskrivna i Läran och förbunden.

På samma plats tog, enligt Joseph Smith—Historien 1:66–75, Joseph Smith och Oliver Cowdery emot aronska prästadömet från Johannes döparen 1829. Petrus, Jakob och Johannes förlänade dem melkisedekska prästadömet på

en närliggande plats en kort tid därefter.

Mark Staker, ansvarig forskare på kyrkohistoriska avdelningens grupp för historiska platser, säger att avdelningen redan har börjat utföra arkeologiskt arbete för att hitta platserna för några av de ursprungliga byggnaderna i området.

”Vi planerar att restaurera Josephs och Emmas hem i Harmony och Emma Smiths födelseplats och familjehem”, säger han.

En skulptur föreställande profeten Joseph Smith och Oliver Cowdery som tar emot aronska prästadömet har redan uppförts på det 36 hektar stora området. Planer för nya monument utformas. Det finns också planer på att bygga ett besökscenter på platsen.

Kyrkans ledare har inbjudit intresserade medlemmar att ge ett litet engångsbidrag till projektet. Detta görs genom att man skriver ”Prästadömet restaurerar plats” under ”Annat” på tiondetalongen som finns att hämta hos biskopar och grenspresidenterna. ■



Ett 36 hektar stort område i Pennsylvania restaureras för att hedra minnet av prästadömet återställelse och översättningen av Mormons bok.

Att bevara kyrkans historia världen över

Ett flertal av kyrkans avdelningar arbetar tillsammans med historiker, arkitekter, arkeologer, advokater, hantverkare, byggarbetare och markskötare för att bevara platser överallt som är av historiskt värde för kyrkan. Dessa platser kan delas in i tre kategorier:

Historiska platser är platser där händelser ägt rum som är av stor betydelse för kyrkans historia, såsom Joseph Smiths gård eller det historiska Kirtland. Ett tjugotal historiska platser finns i USA och en plats utanför—Gadfield Elm-kapellet i Worcestershire, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas första kapell i England.

Historiska landmärken vilka det finns nästan 50 stycken, omfattande tempel, tabernakel och möteshus som utmärker sig i arkitektoniskt eller estetiskt värde.

Slutligen, eftersom inte alla viktiga platser kan restaureras, finns det mer än 100 **historiska skyltar** som markerar platser som kyrkan vill bevara i sista dagars heligas hjärtan och sinnen. Skyltar kan också användas på platser där det inte finns tillräckligt med information för att restaurera platsen på ett korrekt sätt, såsom tempelplatsen i Far West. Det finns dussintals internationella historiska skyltar.

Liahona utökar online-erbjudanden

Kyrkan arbetar för att förbättra tillgången på internet på översatt material, i synnerhet *Liahona*, kyrkans internationella tidskrift.

Målet är att kyrkans medlemmar innan slutet av 2011, varje månad som *Liahona* trycks på ett specifikt språk, ska ha tillgång till hela numret på internet i PDF-format såväl som de olika delarna av tidskriften som enbart text. Detta kommer att gälla tidskrifter utgivna i april 2011 och senare.

Kyrkan arbetar också med att regelbundet publicera första presidentskapets och besökslärnarnas budskap på internet på 80 språk. Dessa budskap brukar finnas med i *Liahona* eller publiceras separat för språk som *Liahona* ännu inte översätts till.

Från och med juninumret 2011 kommer en ljudinspelning av materialet som trycks i *Liahona* spelas in på spanska och portugisiska och läggs ut på internet. Dessutom



kommer 2011 års första fyra nummer att spelas in i efterhand. Ljudversioner av *Liahona* på andra språk kommer snart.

Mängden översatt material från generalkonferensen som finns tillgängligt på internet växer. För aprilkonferensen 2011 översattes tal till 92 olika språk. Ljudversioner av alla dessa finns att tillgå på conference.lds.org. *Liahona* publicerar en tryckt version på 33 av dessa språk. Dessa finns att ta del av genom innehållsförteckningen i majnumret av *Liahona* på liahona.lds.org.

Ett projekt pågår också där man publicerar material från generalkonferenser från 1990 till idag på internet på 25 olika språk. De sessioner från 1990 och framåt som publicerats i kyrkans tidskrifter på ett av dessa 25 språk kommer att scannas in och läggas upp på internet i PDF- och HTML-format. ■

Kyrkans logotyp publicerad på 100 språk

Kyrkans logotyp lanserades nyligen på bosniska, makedonska, montenegrinska, persiska, tshiluba och yapese har med det publicerats på mer än 100 språk.

Projektet startade i december 1995 när president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gav anvisningar om att en ny logotyp för kyrkan skulle antas. Logotypen var utformad på så sätt att Frälsarens namn var det

mest framträdande i kyrkans officiella namn och det har översatts till olika språk sedan dess.

Eftersom kyrkans namn och logotyp är viktiga kännetecken — och eftersom de är registrerade varumärken eller på andra sätt skyddade runtom i världen — har kyrkan formulerat riktlinjer för lämplig användning av kyrkans namn och logotyp.

Lokala enheter får använda kyrkans skrivna namn (inte logotypen) när samtliga av följande villkor är uppfyllda:

- Aktiviteten eller funktionen med vilken namnet förknippas (till exempel ett program för ett sakramentsmöte) är i den lokala enhetens officiella regi.
- Den lokala enhetens namn används före kyrkans namn.
- Typsnittet imiterar eller liknar inte kyrkans officiella logotyp.

Kyrkans officiella logotyp får endast användas på föremål som godkänts av korrelationsavdelningen på kyrkans huvudkontor.

- Kyrkans officiella publikationer och brevpapper med kuvert.
- Missionärsnamnbrickor.
- Möteshusskyltar.

Logotypen får inte användas som dekoration eller som skärmsläckare på datorer. Den får inte heller användas för personliga, kommersiella eller säljfrämjande ändamål. ■

Hemsida gör kyrkans butik tillgänglig för medlemmar världen över

Tre språk har lagts till på store.lds.org, och på så sätt har det blivit mycket lättare för tusentals medlemmar att få tag på kyrkans produkter. Hemsidan, som ersätter ldscatalog.com, lanserades till en början på engelska, ryska och spanska, men nu är också franska, tyska och italienska tillgängliga.

Evangeliematerial — studiehjälpmedel, musik, media, konst, tempelkläder och andra produkter — fraktas kostnadsfritt där hemsidan finns tillgänglig.

Det finns planer på att göra store.lds.org tillgänglig på kinesiska, japanska, koreanska och portugisiska i framtiden.

Uppdateringar lanserade för Gospel Library-app.

Kyrkan har lanserat uppdateringar till Gospel Library-applikationen för Android, iPad och iPhone på mobile.lds.org.

Den tidigare applikationen för Android erbjöd bara några få nyckelpublikationer medan uppdateringen ger tillgång till kyrkans tidskrifter, handböcker och annat.

Uppdateringen för iPad och iPhone innebär att användare kan synkronisera noteringar för skriftställen mellan mobilappen och My Study Notebook på LDS.org vilket gör det möjligt att läsa anteckningar, understrykningar och tags både online och på den mobila apparaten. ■



Templet i Atlanta, Georgia, USA

Medlemmar firar kyrkans 50-årsdag i Filippinerna

För att uppmärksamma 50-årsdagen för återinvigningen av Filippinerna för predikandet av evangeliet, samlades tusentals heliga i Quezon City för att delta i en kulturföreställning den 30 april och en områdeskonferens den 1 maj.

Nitton stavar förenades på lördagen för att fira sitt rika kulturarv och kyrkans tillväxt i Filippinerna med sång och dans. På söndagen den 8 maj samlades medlemmar för en landsomfattande konferens med lokala ledare och med generalauktoriteter via satellit.

USNS Comfort Erbjuder hjälp på tolv platser

I april hissade USNS *Comfort*, ett fullt utrustat sjukhusfartyg, segel för att färdas till tolv platser i Karibien, Centralamerika och Sydamerika för att bistå med sjukvård och träna sjukvårdspersonal.

Frivilliga från kyrkan, den amerikanska flottan och andra hjälporganisationer kommer att ge humanitär hjälp och undervisa i färdigheter som kommer att hjälpa människor att hjälpa sig själva efter att fartyget har seglat därifrån.

Templet i Atlanta öppnar sina dörrar efter firande och återinvigning

Efter en helg med kulturellt firande och återinvigning under två söndagssessioner av president Thomas S. Monson öppnade templet i Atlanta Georgia sina dörrar den 3 mars 2011 för fortsatt tempeltjänst. Förutom president Monson närvarade äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum och äldsterna Walter F. Gonzáles och William R. Walker, båda i de sjuttios kворum, vid återinvigningen.

Templet som ursprungligen invigdes 1983 stängdes den 1 juni 2009 för omfattande renovering. ■

DVD:er om Gamla testamentet har släppts på nya språk

DVD:erna "Gamla testamentet — Resursmaterial på DVD" finns nu tillgängligt på elva språk och tio ytterligare följer inom kort.

Amerikanskt teckenspråk, kantonesiska, engelska, franska, tyska, italienska, mandarin, portugisiska, samoanska, spanska och ukrainska finns att tillgå nu. Danska, holländska, finska, indonesiska, norska, ryska, svenska, tagalog, thailändska och tonganska kommer att bli tillgängliga innan året är slut.

De tre DVD:erna innehåller mer än 300 visuella resurser och 54 filmer som kan vägleda medlemmar i sina studier av Gamla testamentet och finns att köpa på kyrkans distributionscenter eller på store.lds.org.

Tre-i-ett tillgänglig på samoanska

En samoansk utgåva av skriftsamlingen tre-i-ett — Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan och studiehjälpmedlet Handledning för skriftstudier — finns nu att köpa på distributionscenter och på store.lds.org. ■

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel.

"Hur man finner frid under svåra tider," s. 12:

Innan ni läser artikeln kan du be din familj att skriva upp några specifika utmaningar de möter. Använd sedan äldste Malms förslag för att diskutera sätt att finna frid under prövningar.



"Beseglingsförrättningen sammanlänkar familjer för evigt," s. 16:

Innan ni läser artikeln kan du inbjuda din familj att diskutera vad ordet *löfte* betyder. Överväg att läsa Läran och förbunden 82:10 och tala om varför det är så viktigt att vi håller våra löften till Herren. När ni läser artikeln tillsammans kan ni bära vittnesbörd om hur ni har blivit välsignade genom att hålla era förbund.

"Plikt mot Gud med pappa," s. 54: Med inspiration från den här artikeln kan ni börja arbeta med en aktivitet från Plikt mot Gud eller Personlig utveckling, även om ni inte har barn i tonåren (material finns på DutyToGod.lds.org och PersonalProgress.lds.org). Om ni redan har barn i tonåren som deltar kan fäder arbeta med döttrar och mödrar med söner.

"Evangeliet ska predikas i hela världen," s. 64: Förutom att spela memory-spelet för yngre familjemedlemmar kan ni sjunga "Vi har valt att tjäna" (*Psalmer*, nr 172). Fundera på att göra en missionsplan för familjen som innefattar mål som att bjuda in en familj till en aktivitet i kyrkan eller skriva brev till missionärer från er församling. ■

BREV TILL REDAKTIONEN

En omåttlig välsignelse

Kyrkan har ingen gren i staden där vi bor, och det är svårt att gå en hel vecka utan någon kontakt med andra medlemmar. Känslan vi får när vi läser en artikel eller ett tal från *Liahona* är att personen som skrev personligen talar till oss. Att få ha profetens ord i vårt hem är en omåttlig välsignelse. På det här sättet känner vi en närhet till kyrkan även om det fysiska avståndet till ett möteshus är stort.

Fábio André Haab, Brasilien

Råd bygger styrka och tro

Tack för de stora välsignelserna jag får tack vare tidskriften — varje månad hittar jag budskap som rör vid mitt hjärta. Råden vi får från medlemmarna i de tolv apostlarnas

kvorum ger mig styrka och fyller min själ med tro.

Dorris Cantor, Honduras

En kanal för svar

Ett av mina mål är att läsa *Liahona* varje månad. Varje del av tidskriften hjälper mig att bli mer lik Jesus Kristus. Det är en av de kanaler genom vilka Herren besvarar mina böner. ■

Gilberto Júnior de Paula Rodrigues, Brasilien

Skicka dina kommentarer eller förslag till liahona@ldschurch.org. Breven kan komma att förkortas eller förtydligas.

TEMPEL- VÄLSIGNELSER NU OCH FÖR EVIGT

Stacy Vickery

Jag minns att jag har sett bilder av templet sedan jag var mycket liten. Fastän jag var för liten för att förstå vad templets välsignelser var så visste jag att jag ville komma dit en dag. I Unga kvinnor började jag förstå vilka välsignelser som kommer från templet. Vid den tiden var min familj mindre aktiv och jag bad varje dag att vi skulle beseglas som en evig familj.

På hösten 1993, två veckor innan jag fyllde 18, besökte min familj äntligen templet. Jag minns känslan jag hade i templet i Provo när jag och mina föräldrar och syskon blev en evig familj. När jag gick ut ur templet den dagen trodde jag att jag förstod vilka välsignelser templet gav.

Två år senare, på sommaren 1995, var jag förlovad och skulle gifta mig så jag besökte templet för att ta emot min begåvning. Vad underbart det var att få ännu en av templets välsignelser! Tre dagar efter att jag tagit emot begåvningen beseglades jag till min make för tid och all evighet i templet i Manti, Utah. Jag insåg att det fanns ännu en välsignelse som jag inte fått uppleva tidigare — min make och jag kunde bli en evig familj. Återigen trodde jag att jag hade fått ta del av alla välsignelser i templet.

Efter att ha varit gifta i sex år fick vi tillökning i familjen. Vi var så glada över att få fostra vår son och undervisa honom om evangeliet. Men vår lille pojke föddes efter 24 veckors havandeskap och kämpade för livet. Efter bara åtta veckor återvände han till vår himmelske Fader. När jag höll honom för sista gången



Min kunskap om templets välsignelser har ökat alltför eftersom mitt behov av dem har ökat.

upptäckte jag ännu en underbar välsignelse vi får från templet: Vår son hade fötts inom förbundet och kunde vara vår för evigt.

Arton månader efter att vår son gått bort fick vi ett telefonsamtal från Kyrkans familjeservice där man berättade att en ung kvinna hade valt att låta oss ta hand om hennes nyfödda barn. Eftersom vi visste att vi inte kunde få några fler biologiska barn var vi överlyckliga.

När vår lilla flicka var sex månader gammal var adoptionen slutförd och vi tog henne till templet för att

besegla henne till oss. Fyra år efter att vår lilla flicka blivit en del av vår familj valde en annan ung kvinna oss som föräldrar till sin underbara lilla pojke. Återigen fick uppleva välsignelsen att ta ett sex månader gammalt barn till templet. Jag ska aldrig glömma hur det kändes när jag såg mina barn, klädda i vitt, i templet tillsammans med min make och mig när vi beseglades för evigheten.

Jag inser nu att jag inte kände till alla välsignelserna som templet kan ge när jag var i Unga kvinnor eller när jag beseglades till min make, eller ens när vår son gick bort. Och när jag nu ser många fler välsignelser än jag har gjort tidigare så förstår jag att templet är en plats för *eviga* välsignelser, välsignelser som kommer till oss både i det här livet och i evigheten. Vissa av dem förstår vi lätt idag, och andra kommer att undervisa oss, stärka vårt vittnesbörd och hjälpa oss att en dag nå vårt eviga hem.

Templet är en plats för frid, trygghet, glädje och förnyelse. Jag är mer tacksam än någonsin för templet och ber om att jag, när jag besöker det, kan fortsätta lära mig mer om och uppskatta templets välsignelser. ■



Spiegelbild av Kirtland, av Al Rounds

På påskdagen, den 3 april 1836, drog sig Joseph Smith och Oliver Cowdery tillbaka till talarstolen i det nyligen invigda templet i Kirtland och knäböjde i bön. Efteråt uppenbarade sig Jesus Kristus för dem och sade:

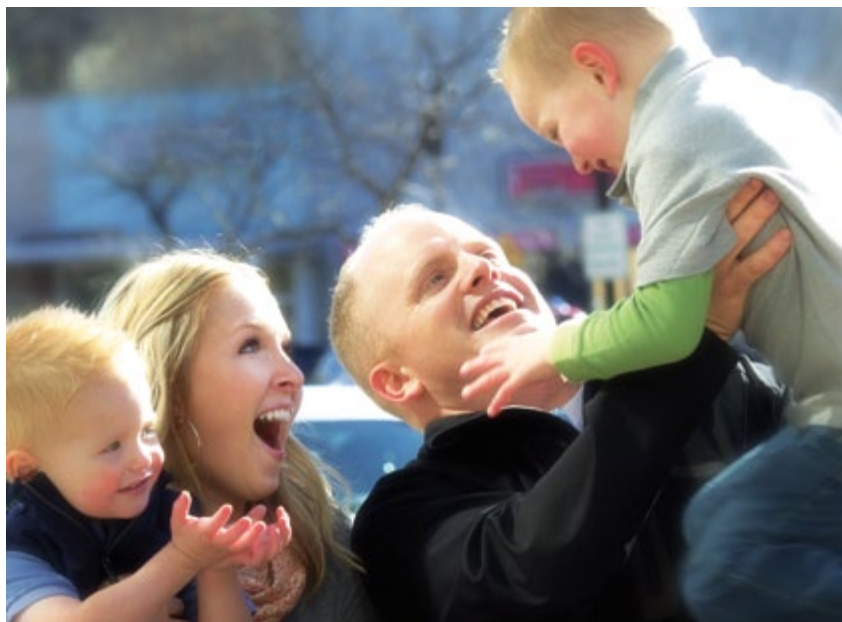
”Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev dödad. Jag är er förespråkare inför Fadern.

Se, era synder är er förlåtna. Ni är rena inför mig, lyft därför upp era huvuden och gläd er.

Låt era bröders hjärtan glädja sig och låt hela mitt folks hjärtan fröjda sig, de som av all sin kraft har byggt detta hus åt mitt namn.

Ty se, jag har godtagit detta hus och mitt namn skall vara här, och jag skall i barmhärtighet uppenbara mig för mitt folk i detta hus ...

Och ryktet om detta hus skall sprida sig till främmande länder, och detta är början på välsignelsen som skall utgutas över mitt folks huvuden. Ske alltså. Amen” (L&F 110:4–7, 10).



"Om vi efterlever lagarna som rör celestialt äktenskap kommer vi, tillsammans med vår maka och våra barn, att kunna ha ett litet himmelrike på jorden", säger äldste Robert D. Hales i de tolv apostlarnas kворum. "Och när vi följer dessa lagar, följer vi samma lagar som tillämpas i himlen." Se "Ett litet himmelrike på jorden", sidan 22.